

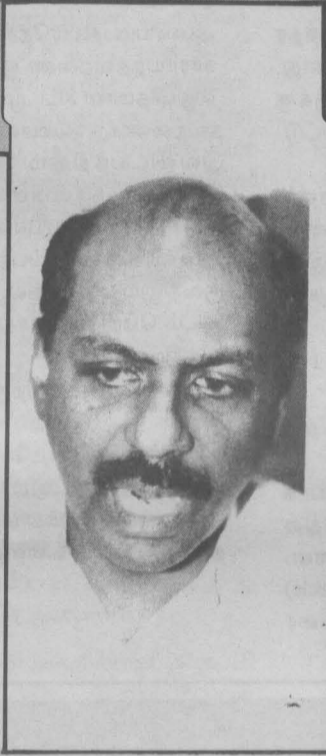
சரீகை
SARINIHAR

சரிநிகர்

சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி.

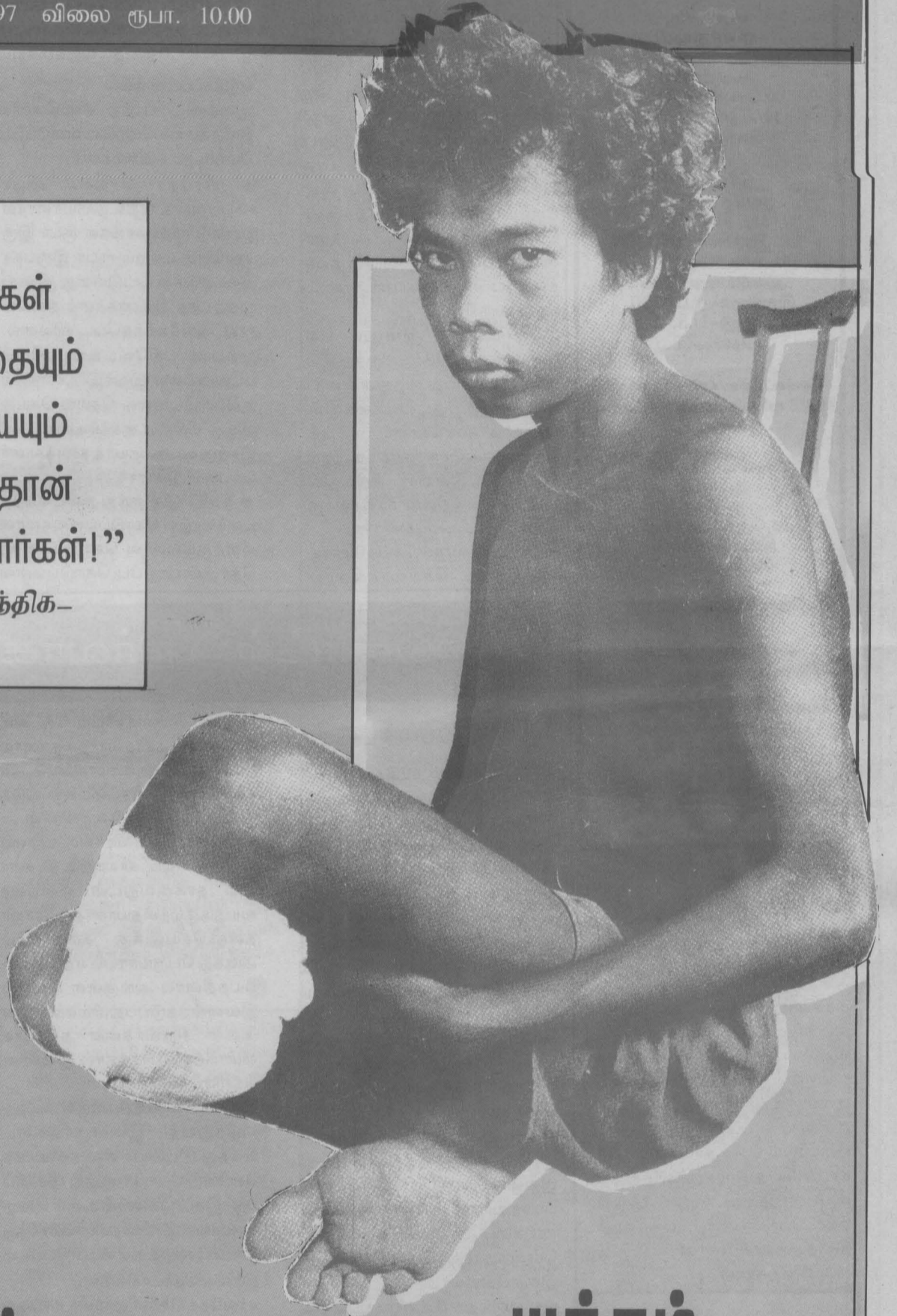
இதழ்-123

யூன்.05- யூன்.18, 1997 விலை ரூபா. 10.00

“யாழ் மக்கள்
சுதந்திரத்தையும்
உரிமையையும்
இப்போது தான்
அனுபவிக்கிறார்கள்!”

-அமைச்சர் இந்திக-

வவுனியா:

கொத்தடிமை வாழ்க்கை

மட்டக்களப்பு:

இரையாகும் பெண்கள்

முஸ்லீம் ஊர்காவற் படை:

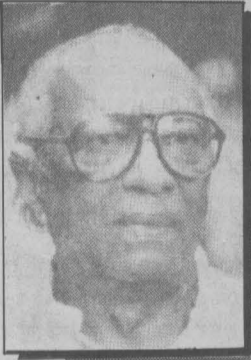
முஸ்லீம்களின் காவலர்கள்?

யுத்தம்:

ஒரு

சூழலியல்

பிரச்சினை

"இலங்கை பாதுகாப்பற்ற நாடு!" - சார்ள்ஸ் அபேசேகர -

“இலங்கையில் இன்றுள்ள நிலை தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பான ஒன்றல்ல. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இங்குள்ள தமிழ் மக்களை அங்கு அனுப்பமாறு சிபாரிசு செய்வது ஐக்கிய நாடுகள் சபை இலங்கைக்கு செய்யும் சேவையாக இருக்க முடியாது. இலங்கை அரசுக்கு அந்நிய நிதியும் நிதி ஒதுக்கீடும் கிடைக்கும் வரை அது சித்தத்தை நடத்திக் கொண்டேயிருக்கும்.”

இவ்வாறு மேர்ஜீ இயக்கத்தின் தலைவரும், இன்போரம் நிறுவனத்தின் தலைவருமான சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்கள் நோர்வேயில் வைத்து தெரிவித்துள்ளார்.

தமிழ் அகதிகளை திருப்பி அனுப்புவது தொடர்பான விடயம் குறித்து நோர்வேயில் உள்ள கிழக்கு பேர்ணன் நகரத்தில் நடைபெற்ற உண்மையைக் கண்டறியும் ஒரு நாள் செயலம் வின் போதே சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்கள் இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார். இச்செயலம்வின் போது அவர் மேலும் கருத்து தெரிவிக்கையில்; வெளி நாடுகளில் உள்ள தமிழ் மக்கள் புலிகளுக்கு நிதி உதவி செய்யும் வரை அவர்களுக்கும் ஆயுதங்களை வாங்க முடியுமென்றும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்ப

தில் புலிகளோ இலங்கைப் படையினரோ அக்கறை காட்டுவதில்லை என்றும் தெரிவித்தார்.

நோர்வேயிலுள்ள தமிழ் அகதிகள் 300 பேரை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்ப நோர்வே அரசு எடுத்த முடிவை அடுத்து இப்பிரச்சினை தொடர்பாக பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இவ் ஒரு நாள் செயலம் வில் கருத்துத் தெரிவித்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரதிநிதி ஹிறொம்ட்சமோறி தமிழ்ப் புலிக் கொல்லாக்கள் எவ்வளவு அதிக கோபுரண டாக்சினாலும் தமிழ் அகதிகளை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பக் கூடியளவு சமூகமானதும் பாதுகாப்பானதுமான நிலைமை இப்போது இலங்கையில் நிலவுவதாக உறுதியாக கூறினார்.

இலங்கையில் மனித உரிமைக் கான கௌரவமும் பாதுகாப்பும் கடந்த இரு வருடங்களுள் பெருமளவில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன என்றும் இலங்கை அரசு படைகள் இப்போது மிகுந்த தொழிற் தேர்ச்சியுடன்; வேறு பிரித்து பார்த்து புலிகொல்லாக்களின் இலக்குகளை நோக்கி மட்டுமே தாக்குதல்களை நடத்துவதாகவும் சாதாரண குடிமக்

களுக்கு எதிராக தாக்குதல்கள் எவையும் நடத்தப்பட்டதாக தகவல்கள் எவையும் கிடைக்கவில்லை எனவும் இலங்கையின் பாதுகாப்பு அமைச்சு வட்டாரங்க ளையே மிஞ்சும் அளவுக்கு உறுதியாக ஐ.நா பிரதிநிதி ஹிறொம்ட்சமோறி மேலும் தெரிவித்திருந்தார்.

‘யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போது தோன்றியுள்ள புதிய நிலைமை காரணமாக பாடசாலைகள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிவில் நிர்வாகம் நிறுவப்பட வசதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளதாகவும் ஓரளவு குழப்பகரமானதாயினும் நிலைமைகள் அங்கு மிகச் சாதாரணமாகி விட்டன என்றும் அநேக தமிழ் மக்கள் இப்போது இலங்கைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர் மேலும் வலியுறுத்தினார்.

இவரது பேச்சுக்கு பதிலளித்துப் பேசுகையிலேயே மேர்ஜீ தலைவர் சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்கள் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார். அவர் தனது பேச்சின் போது இலங்கையின் இப்போதைய சிக்கலுக்கு வழிசமைத்த சமூகவியல் காரணிகளை பகுத்தாய்வு செய்ததுடன் ஐ.நா. சபையின் இம் முடிவுடன் தான் உடன்படவில்லையென்றும் தெரிவித்தார்.

அச்சம்பவத்தில் அவர் மயிரிழையில் உயிர் தப்பினார். இம்முறை இவருட்பட ஐதேக. பா.உ.க்கள் ஐவர் மீதும்; முகா. உறுப்பினர் இலியாஸ் மீதும்; கொலைப் பயமுறுத்தல் விடப்பட்டதற்கு காரணம் இவர்கள்; நுரைச்சோலையில் அமைக்கப்படவுள்ள அனல் மின் நிலையம் தொடர்பான பிரச்சினையின் போது துப்பாக்கிப் பிரயோகத்துக்குள் ளான அப்பகுதி மக்களை சந்தித்து தகவல் அறிந்தமையாகும்.

இவ் ஐதேக. உறுப்பினர் ஐவரும் கட்சியின் முடிவின்படியே மின்சார நிலையம் அமைப்பது தொடர்பாக அப்பகுதி மக்கள் எதிர்ப்பு காட்டுவதற்கான காரணத்தை அறியச் சென்றிருந்தனர். இவர்களது இம்முயற்சிக்கு பாதுகாப்பு படையினர், இடையூறு விளைவித்துள்ளனர். இச்சம்பவம் குறித்து ஐதேக. பா.உ. ஏ.எச்.எம். அஸ்வர், கடந்த மாதம் 28ம் திகதி கூடும் ஒன்றை சமர்ப்பித்ததும் இது தொடர்பாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்படுவதை சபாநாயகர் கண்டித்ததும் பொலிஸ் மா அதிபரிடம் இது தொடர்பாக விசாரிக்குமாறு குறிப்பிட்டதும் தெரிந்ததே.

ஈபிடிபி. பா.உ. தங்கவேல் அவர்கள் மீதான கொலைப்பயமுறுத்தலுக்கான காரணம் என்னவென்று அறியமுயன்ற போதும் அவரைத் தொடர்பு கொள்ளமுடியவில்லை.

சிவராத்திரி வந்தாலும் வந்தது

‘அந்தக்’ காவடிகளுக்கும் வேலை வந்தது. அப்படி எடுக்கப்பட்ட ஒரு காவடிக் கும் விளக்கம் கூற வேண்டிய நிலைமையும் எனக்கு வந்தது.

சிவராத்திரி அன்று. இரவு நேரம் பத்தரை மணி. சுயாதீன தொலைக்காட்சியில் சுழலும் சொற்போர் நடக்கிறது. ‘சிவதொண்டர்களில் செயற்கரிய செய்தவராயர்?’ என்ற தலைப்பில் அ.இ. கம்பன் கழக அமைப்பாளர் இ. ஜெயராஜ் அவர்களின் தலைமையில் நாவன்மை நடக்கிறது. அதில் சிவசங்கரின் வாத்த திறமையில் நான் லயித்துப் போய் இருக்கிறேன்.

எனக்கொரு தொலைபேசி அழைப்பு வருகிறது. எடுத்தவர் முக்கியமான ஒரு பெரும்பான்மை அன்பர். அரைகுறையாகவேனும் தமிழ் பேசத்தெரிந்தவர்.

உடையாடல் வருமாறு: அவர்: - ஐ.ரீ.என் இல் என்ன போகிறது?

நான்: - விவாத அரங்கு.

அவர்: - எதைப்பற்றி போகிறது?

நான்: - இன்று சிவராத்திரி அல்லவா! அதுதான் எமது சிவதொண்டர் மூவரைப்பற்றி விவாதிக்கின்றார்கள்.

அவர்: - ஒஹோ! அப்படியா! இன்று சிவராத்திரியா? அப்படியானால் பங்குபற்றுபவர்கள் யார் யார்?, யாழ்ப்பாணத்தவர்களா?

(நான் ஒவ்வொருவராக அறிமுகப் படுத்தி அவரவர்தொழிலையும் கூறி கொழும்பில்தான் இப்போது வசிக்கிறார்கள் என்றும் கூறினேன்.) அவர்: - அப்படியானால் சரி! ஆனால் இன்று சிவராத்திரி என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் ‘கொமியூனல்’ பேசுவது போல் எனக்குப்பட்டது அதுதான் கேட்டேன்.

நான்: - அப்படியல்ல, அவர்கள் சமயம் பேசுகிறார்கள். முன்னைய நாட்களில் என்றால் சிவராத்திரி பொது விடுமுறையாக இருக்கும். இம்முறை வேலைநாள் ஆக்கப் பட்ட விட்டது. அதுதான் உங்களுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது. அவர்: - ஆமாம். அதுதான் காரணம். நன்றி. தொந்தரவுக்கு மன்னிக்க, இரவு வணக்கம். (அவர் தொலைபேசியை வைத்து விட்டார்.)

காவடி எடுப்பதே முயற்கொம்பு. எடுத்தாலும் வேண்டுகல் பிச்சையாய்த்தான் கிடைக்கும். கிடைத்தாலும் உரத்துப் பேசக்கூடாது. பேசினால், சைவமும் இனவாதம் ஆகிவிடும்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனத்தின் தமிழ்ச் சேவையில் அறிவிப்பாளர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது பகுதிநேர அறிவிப்பாளர்கள் வருடா வருடம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதுண்டு. சென்ற 1996ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியிலும் பகுதிநேர அறிவிப்பாளர்களுக்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டு குரல்தேர்வு நடந்தபெற்றது. இதில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் விண்ணப்பித்து குரல்தேர்வுக்கும் தேர்ந்தெள்ளினர். இந்தவிண்ணப்பதாரிகளில் 50க்கும் குறைவான கலைஞர்கள் மட்டுமே பயிற்சிக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதில் திறமையுள்ள கலைஞர்கள் பலரும் தெரிவுக்குள் அகப்படாது போனமை வேறாக ஆராயப்படவேண்டிய விடயமாகும். ஆயி

னும் இறுதித்தேர்வின் போது தெரிவு செய்யப்படும் கலைஞர்களுக்கு கல்வித்தராதரத்தின் அடிப்படையிலேயே முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இருந்தும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கலைஞர்(?) இந்த விதிகள் எதற்கும் கட்டுப்படாது பயிற்சிக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு பயிற்சி வகுப்புகளிலும் பங்குபற்றி வருகின்றார். கல்வித் தகுதி வலுவானதாக இல்லாதபோதும் ஒரு பிரபல பெண் அறிவிப்பாளரின் மகள் என்பதால் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். அதைவிட அவர் இலங்கைவானொலிக்கு போட்டியாக எழுந்ததனியார் வானொலி நிலையத்திலும் சக்கை போடு போட்ட ஒரு அறிவிப்பாளர். திறமை, தராதரம் இருந்தும் வாய்ப்புகளை இழந்தவர்களின் சார்பில் இந்த விடயம் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மேலான கவனத்திற்கு!

கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு விமானம் மூலம் பயணம் செய்வதானால் அதற்கென்று பிரத்தியேகமான நடைமுறைகளும் பண விரயம், நேர விரயங்களும் உண்டு. ஆனால் இவை எல்லாவற்றிற்கும் விலக்களித்து விமானம் மூலம் யாழ்ப்பாணம் வழி ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் அந்த வாய்ப்பு ஒரிருவரைத்தவிர வேறு யாருக்கும் கிட்டமாட்டாது.

அதாவது இலங்கைப் பரீட்சைத் திணைக்களம் நடத்துப் பரீட்சைகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்திலும் பரீட்சை நிலையங்கள் அமைக்கப்படுவது உண்டு. அது சம்பந்தமான சகல பயண ஏற்பாடுகளையும் பரீட்சைத் திணைக்களமே செய்து கொடுப்பதுண்டு. அந்த அரசு பணிக்கு பரீட்சைத் திணைக்களத்தைச் சார்ந்த அலுவலர்களே செல்ல முடியும். ஆனால் நிலைவேறு போதியளவு தமிழ் மொழி மூல உத்தியோகத்தர்கள் பரீட்சைத் திணைக்களத்தில் கடமையில் இருந்தும் யாழ்ப்பாணம் - கல்வித் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உத்தியோகத்தரே இவ்விதமான பயணங்களில் முன்னணியில் நிற்கின்றார். அதாவது தனது தனிப்பட்ட நோக்குடனான யாழ்ப்பாணம் போக்குவரத்தினை மிகவும் இலகுவாகவும், விவேகமாகவும் இலங்கைப் பரீட்சைத் திணைக்களத்தின் பெயரோடு செய்து கொள்கிறார்.

இதனால் பரீட்சைத் திணைக்களத்தைச் சார்ந்த தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தைச் சொந்த இடமாகக் கொண்டவர்கள் என்ன அவர்கள் ஊர் செல்ல வேண்டும் எனின் வழமையான பொதுமக்களுக்கிரிய பால் நடைமுறைகளினூடே தமது யாழ்ப்பாணத்தை மேற்கொள்ள முடியும். இலஞ்சம் ஊழல் ஒழிப்பு என்ற கோசத்துடன் முன்செல்லும் இந்த அரசாங்கத்திலும் அரசு ஊழியர்களே இலஞ்ச ஊழலின் மற்றொரு வடிவத்தினால் பலியாக்கப்படுகின்றனர். இவ்விதமான ஓர் வஞ்சனைகளுக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பரிகாரம் காண முற்படுவார்களா???

பி.பி.செல்வம்

கொலைப் பயமுறுத்தல்கள்!

ஆளுங்கட்சியையும் எதிர்க்கட்சியையும் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்டிருக்கு கொலைப் பயமுறுத்தல் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கொலைப்பயமுறுத்தல் விடப்பட்ட ஆளுங்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் லசசகவைச் சேர்ந்த வாசுதேவநாணயக்கார; ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ் சேர்ந்த ஐ.எம்.இலியாஸ்; ஈபிடிபி. சேர்ந்த தங்கவேல் ஆவர்.

இவற்றில்; லசசக, பொ.ஐ.மு. வின் உறுப்புக் கட்சியாகும் முகாவோ அதன் பங்காளிக் கட்சியாகும். ஈபிடிபி அதற்கு ஆதரவு வழங்கும் கட்சியாகும்.

இம்மூவரைத் தவிர ஐதேகவைச் சேர்ந்த ராஜித சேனாரத்ன; சரத் கொங்காகே; இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார்; லக்ஷ்ண யாபா அபேவர்தன; எம்.எச்.எம்.மஹ்ரூப் ஆகியோர் மீதும் கொலைப் பயமுறுத்தல் விடப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகிறது.

இரு தரப்பு பா.உ.க்கள் என்மருக்கும் கடந்த இரண்டு வாரங்களுள் பல தடவை தொலைபேசி மூலமாக அச்சுறுத்தல்கள் விடுக்கப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகிறது.

ஐதேக. பா.உ. ராஜித சேனாரத்ன மீதான கொலைப் பயமுறுத்தலுக்கு காரணம் பாபுவா நியுகினியாவைச் சேர்ந்த ஜொயெல் பெரா படுகொலைச் சம்பவம் தொடர்பான ரகசிய பொலிஸார் விசாரணை நடவடிக்கை பற்றி எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற குழுக் கூட்டத்தில் அறிக்கையொன்று சமர்ப்பித்ததாகும். இக்கொலைச் சம்பவத்துடன் பாதுகாப்பு அமைச்சரின் மகன் லொகான் ரத்வத்தைக்கும் தொடர்பிருப்பதாக பேசப்படுவது தெரிந்ததே.

வாசுதேவ நாணயக்கார மீதான கொலைப்பயமுறுத்தலுக்கு காரணம்: ஜனாதிபதி சந்திரிகா மீரிகம இளைஞர் நிகேதனத்தில் இந்நாட்டுக்கு சர்வாதிகார ஆட்சியே தேவை என்று பேசியதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து பத்திரிகைகளுக்கு கருத்து கூறியதும்; இவ்விடயத்தை ஆளுங்கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கூட்டத்தில் எழுப்பியதும்.

ஐதேக. பா.உ. கொங்காகேயை கொலை செய்ய இதற்கு முன்பும் ஆயுதக் கோஷ்டியொன்று கொள்ளுப் பிட்டியிலுள்ள அவருக்குச் சொந்தமான கன்டன் ஹோட்டலுக்குள் பலவந்தமாக உட்புகுந்து துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்துள்ளனர்.

சரிசெய்தல் இதழ் 112, 113 என்ப

வற்றில் தொடராக வெளிவந்த "பெண் புலிகளும் பெண் விடுதலைப் பிரச்சினையும்" என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையின் பல தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி எதிர் வினைகள் வெளியாகின. அவற்றின் மூலம் கட்டுரையாளருக்கு சில பிரச்சினைகள் மிகத்தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டிருந்தும் மீண்டும் தான் சொன்னது எவ்விதத்திலும் தவறல்ல என்று இதழ் 118இல் அவர் வாதிடுவது வெறுப்புக்குள்ளாக்குகிறது.

பெண்கள் அன்றும் இன்றும் அடிமையாக்கப்பட்டே நடத்தப்படுகின்றார்கள். இன்று பெண்கள் சங்கங்களில் பெண்களுக்கான சம உரிமை என்ற எண்ணம் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆனாலும் முன்பு போல் இப்போது இல்லாவிட்டாலும் இன்றும் பெண்களுக்கு சம உரிமை வழங்கப்படவில்லை. இன்றும் பெண்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகின்றது என்பது நாம் சொல்லி கட்டுரையாளர் அறிய வேண்டியதில்லை. அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும் அதிலும் தமிழ் ஈழத்தில் மிக மோசமாக பெண்கள் பாழ்ப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது. வேலியே பயிரையும் மேயும் கதையாக பல அப்பாவிப் பெண்கள் படையினரால் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். 10வயதுச் சிறுமி ஒருத்தியும் இவர்களது அநியாயத்தில் பலிகடா ஆக்கப்பட்டிருப்பது வேதனைப்படத்தக்கதும் வெட்கப்படத்தக்கதுமாகும்.

இவையெல்லாவற்றையும் அவரது விருப்பத்துக்குரிய புத்தகங்கள் செய்தித் தாள்கள் மூலமாக அவர் அறிந்திருக்கலாம். அறிந்திருந்தும் "என்னைப் பொறுத்தளவில் பெண்கள் அறவே யுத்தத்திற்கு

தொடரும் விவாதம்

'பணி'ந்து

போதலே

அழகோ...'

ராதிகாவுக்கு மலையகத்திலிருந்து ஒரு மடல்

தொகுதிகளே இவ்வாறு உருவாகி விட்டன.

இப்போது வடக்கில் 'வெலிஓயா' என்று சிங்களப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வரும் மணல் ஆற்றை அனுராதபுர மாவட்ட நிர்வாகத்துடன் இணைக்கும் முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. வடக்கையும் கிழக்கையும் துண்டாடும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டத் தொடரில் ஒன்றான மணலாறு, சிறைக்கைதிகள், காடையர்களைக்கொண்டு அரசு ஆதரவு

தெரிவிக்கின்றனர்.

ஆனால் நடைமுறையில் இத்தகைய அதிகாரிகள் மட்ட நடவடிக்கைகள் ஒரு போதும் தற்காலிகமானவையாக இருந்ததில்லை. மாறாக, அவை மேலும் மேலும் இறுக்கமான நிர்ந்தரமான முடிவுகளாகவே மாறிப்போயிருக்கின்றன. உண்மையில் அங்குள்ள மக்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பது மட்டும் தான் இந்த அதிகாரிகள் மட்ட யோசனைக்கு காரணம் என்றால், அதை மிகவும் இலகுவாக,

செல்லாதிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்" என்று கூறுகிறார். இது எவ்வகையில் நியாயப்படுத்தக்கவாக்கியம் என்பது விளங்காததாக உள்ளது.

உரிமைக்காக யாரும் போராடலாம். போராடியும் நீதி கிடைக்காத பட்சத்தில், சட்டத்தில் இவர்களுக்குத் தீர்வு கிடைக்காத நிலையில் பலாத்கார முறையை கையாள்வது என்றும் தவறாகாதே. அதுவே தவறு என்று கூறும் ராதிகா இவர்களுக்குத் தீர்வாக எதைக் கூற முற்படுகிறார். இவர்களுக்கு யோசனையாக "காலம் வரும் காத்திரு மகனே" என்று கூறிவிடுவாரோ அல்லது நீங்கள் தமிழ் பண்பாட்டு விழுமியங்களை காக்கவேண்டியவர்கள். அதனால் ஊமையாக இருந்து விடுங்கள் என்கிறாரோ. இதற்கான தீர்வாக அவர் இவ்வாறு கூறுவது வெறுப்பிற்கும் நகைப்பிற்கும் உரியது. பெண்புலி வன்முறையாளர்களாக பிறக்கவில்லை. அவ்வாறு மாற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை ராதிகா உணர்வதற்கு இன்னும் காலங்கள் தேவையோ? மனிதம் கொல்லப்படும் போது மனிதாபிமானம் தோன்றுமா? மனிதாபிமானம் என்பதுதான் என்ன? நம் முன்னிலையில் பலர் காலற்றும், கையற்றும், உடல்கள் சிதறுபட்டும் கிடக்கும் போது... இவையெல்லாம் சகஜம் என்று ஒதுங்கி போவது மனிதாபிமானமா? வன்முறையை வன்முறையால் தான் வெல்ல முடியும். "புனிதம்" என்பது இவரது அகராதியில் எவ்வாறு பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. மற்றவர்களுடன் பேசும் போதோ வாதிடும்போதோ, நமது உரிமைக்

காக நம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் போதோ "புனிதம்" வீணாக்கப்படுகின்றதா? ஆண்பாதி, பெண்பாதி என்ற தத்துவத்தை விளக்கும் அர்த்தநாயர் உருவத்தை பெண்கள் சங்கத்தினர்

எதிர்க்கின்றார்கள். என்று கூறுகின்றாரே, ஏன்? முழுமையாக உரிமை வேண்டும் என்பதற்காகவே இதை எதிர்க்கின்றனர் என்று கூறும் இவர், பெண்கள் தமிழ் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், காக்க வேண்டும் என்கிறார். முன்னுக்குப் பின் முரணான கருத்துக்களை தனது கட்டுரையில் இவர் வெளிப்படுத்துவது ஏன்?

தமிழர் தமது உரிமைக்காக போராகின்றார்கள். இதற்கு பல காரணங்கள். அதில் பெண்களும் ஈடுபட்டு நாட்டைக்காக்க தமது உயிர்களை தியாகம் செய்கின்றனர். இது ஒரு புறம் கண்ணீர் வடிக்கத்தக்க செயல் என்றாலும் ஒரு பெண் இவ்வளவு தையியமாக யுத்தத்திற்கு சென்று போராடுவது பெருமைப்பட வேண்டியது. எத்தனையோ பெண்கள் அடிமையாக, கைதியாக நடத்தப்பட்டும் மௌனமாக கண்ணீர் வடிக்கும் போது, ஒரு பெண் தனது உயிரைத் தியாகம் செய்கிறாள் என்றால், அதை பெருமைப்படுத்த வேண்டும். பெருமைப்படுத்தா விட்டாலும் இழிவுபடுத்தாமலாவது இருப்பது சிறந்ததாகும்.

"கீறல் விழுந்த இசைத்தட்டு போல்" என்னும் உவமையை கூறி தன்னைத்தானே ஆறுதல் படுத்திக் கொண்டாலும் இக்கட்டுரை மூலம் அவர் பலரின் கண்டனத்திற்கு உள்ளாகி விட்டார் என்பதை மட்டும் மறுக்க முடியாது.

இனி தெளிவற்ற புரியாத சிந்தனையுடன் இவ்வாறு கட்டுரை எழுதுவதை விடுத்துக் கொண்டால் அது சிறந்ததாக அமையும்.

**அலிஷா
யட்லகா**

'புறையனாலங்களும்' என்ற பெயர்கொண்ட தமிழ்க் கிராமத்தை 'சப்புமல்புர' என்று பெயர் மாற்றம் செய்த செய்தி எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கும். சரிநிகர் பாதுகாப்பு அமைச்சரின் பெரிய கட்ட வட்டருகாக நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த பெயர்ப்பலகையின் படமொன்றை அட்டைப்படமாகவும் பிரசுரித்திருந்தது. தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. முற்போக்கு சிங்கள புத்திஜீவிகளும் இவற்றை எதிர்த்து எழுதினர். பாராளுமன்றத்திலும் இது தொடர்பாக கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. இதற்கும் தனக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை யென்று கைகழுவி விட வேண்டிய நிலை பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

இன்று அந்தப்பெயர்ப்பலகை நீக்கப்பட்டு விட்டதாக கூறப்படுகிறது. ஆனால் அதேவேளை இந்தச் செயலைச் செய்வதற்கு அடிப்படையாக இருந்த அதே 'சிங்கள மயமாக்கும்' மனோபாவம் கொஞ்சம் மாற்ற மடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்ப் பகுதிகளை சிங்களவர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பிரதேசமாக்குவதற்கான நோக்குடன் திட்டமிட்ட நடவடிக்கையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல குடியேற்றத்திட்டங்கள் இன்று அந்த நோக்கத்தினை நிறைவேற்றியுள்ளன. தமிழ்ப் பகுதிகளாக இருந்த பல பகுதிகள் இன்று சிங்களப்பகுதிகளாக இனங்காணப்படும் நிலை உருவாகிவிட்டது. கிழக்கு மாகாணத்தில் இருபெரும்

இவையெல்லாம் வெறும் அறிகுறிகளே!

-அர்ன்

டன் ஆயுதங்களும், நிதியும் வழங்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு குடியேற்றமாகும். இன்று இங்குள்ள 'மக்களுக்கு' நிர்வாக வசதிகளை வவுனியா அரசாங்க அதிபருடாக செய்ய முடியாது இருப்பதனால், அதனை அனுராதபுர மாவட்டத்துடன் இணைக்கலாம் என்று அதிகாரிகள் மட்டத்தில் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இணைப்பு ஒரு தற்காலிகமான இணைப்பே என்றும் இதன் மூலமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய நிர்வாகத் தேவைகள் சரிசெய்யப்பட முடியும் என்றும், நிலைமை சமூகம் அடைந்த பின் இந்த நிலைமை மாற்றப்படும் என்றும் அதிகாரிகள் அபிப்பிராயம்

வவுனியாவினுடாகவே இராணுவ உதவியுடன் செய்ய முடியும். வவுனியாவுக்கும், மணலாறுக்கு மிடையிலான இராணுவப் போக்கு வரத்துக்கள் மூலமாக நிர்வாகத்தைத் தொடர்வதற்கு நிறைய வாய்ப்புகள் உண்டு. ஏற்கெனவே பல பகுதிகளுக்கு இவ்வாறான தொடர்புகள் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. இவை கூட தற்காலிகமானவைதான். ஆனால், மணலாறு விடயத்தில் மட்டும் ஏன் வேறொரு 'தற்காலிக' முடிவை மேற்கொள்ள வேண்டும்?

இதற்கு நிச்சயமாக, வெறும் சிவில் நிர்வாகத்தேவை அல்ல. காரணம், அதற்கும் மேலாக இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி தமது 'சிங்கள

மயமாக்கல்' திட்டத்தை நடைமுறையில் ஆரம்பித்து விடுவது தான் என்பது வெளிப்படையானது. இந்தத்திட்டத்தினை சகல தமிழ்க் கட்சிகளும் வலுவாக எதிர்த்துள்ளன.

'ஐ.தே.க. ஆட்சியாளர்களால், மணலாற்றில் இருந்த தமிழர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டு சிங்களக் காதையர்களும் சிறைக்கைதிகளும் கொண்டு சென்று குடியேற்றப்பட்டனர். இந்த மணலாற்று குடியேற்ற காலத்திலிருந்தே இதனை நாம் எதிர்த்து வருகிறோம். இந்த

நடவடிக்கை ஒரு நீதியற்ற நடவடிக்கையாகும்" என்று த.வி.கூ. தலைவர் சிவ சிதம்பரம் பத்திரிகை கட்டு தெரிவித்துள்ளார். உண்மையில் இந்த நடவடிக்கை, குடியேற்ற திட்டமிடலாளர்களின் திட்டத்தின் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை என்றே கருத வேண்டியிருக்கிறது.

முதலில் பாரம்பரிய பிரதேசங்களிலிருந்து பூர்வீக தமிழர்களை விரட்டுதல்; பின்னர் அங்கு சிங்களவர்களை குடியேற்றுவதல் - சிங்கள மக்கள் முன்வராதுவிட்டால் இருக்கவே இருக்கிறார்கள் சிறைக்கைதிகளும், சிங்களக் காதையர்களும். - பின்னர் அப்பகுதியை சிங்களப்பகுதியாக பெயர் மாற்றம் செய்தல், அதற்கடுத்த படி அதை சிங்கள நிர்வாகப் பிரதேசமாக

அறிவித்தல்.

ஆக, கறையான் அரித்த கட்டில் காலாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தமிழ் மக்களின் இருப்புக்கு எதிராக இந்த அரிப்பு வேலை தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. கட்டில் உடைந்து நொருங்கிவிடும் போது, கத்துவதற்கே ஆள் இருக்காது என்ற கணிப்பில்.

இவையெல்லாம் பல ஆண்டுக்கு முன்பே திட்டமிடப்பட்ட படி தொடரும் நடவடிக்கைகள். அவ்வப்போது வெளிப்படும் லிங்கநகர், பறையனாலங்களும், மணலாறு சம்பவங்கள் அவற்றின் வெளிப்பாடுகள் மட்டுமே. நாட்டின் அரசியலில் சிங்கள பெளத்த மேலாதிக்கம் அடிநாதமாக இருக்கும் வரை அதற்குரிய மருத்துவம் செய்யப்படாதவரை இத்தகைய அறிகுறிகள் அடிக்கடி வெளிப்பட்டே தீரும். அறிகுறிகளைக்கண்டு பரபரப்படைவதும், அவற்றுக்கு மட்டுமே ஒரு தற்காலிக மருத்துவத்தை செய்து சுகப்படுத்துவதும் அடிப்படை கோட்டை விடுவதற்கு சமமாகும். எமது தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் இவ்வாறான அடிக்கடி வரும் அறிகுறிகளுக்கு எதிரான கண்டனங்கள் எழுப்புவதில் கைதேர்ந்தவர்கள்.

ஆனால், அவர்கள் அடிப்படையான நோய் தீர்க்கப்படாதவரை அதை வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தும் என்பதையும், ஏதோ ஒரு நாள் எதுவுமே செய்ய முடியாது அளவுக்கு நிலைமையை மோசமாக்கி விடும் என்பதையும் கவனிப்பதாக தெரியவில்லை. கண்கெட்ட பிறகுதான் சூரிய நமஸ்காரம். புத்தி வருமோ என்னவோ?

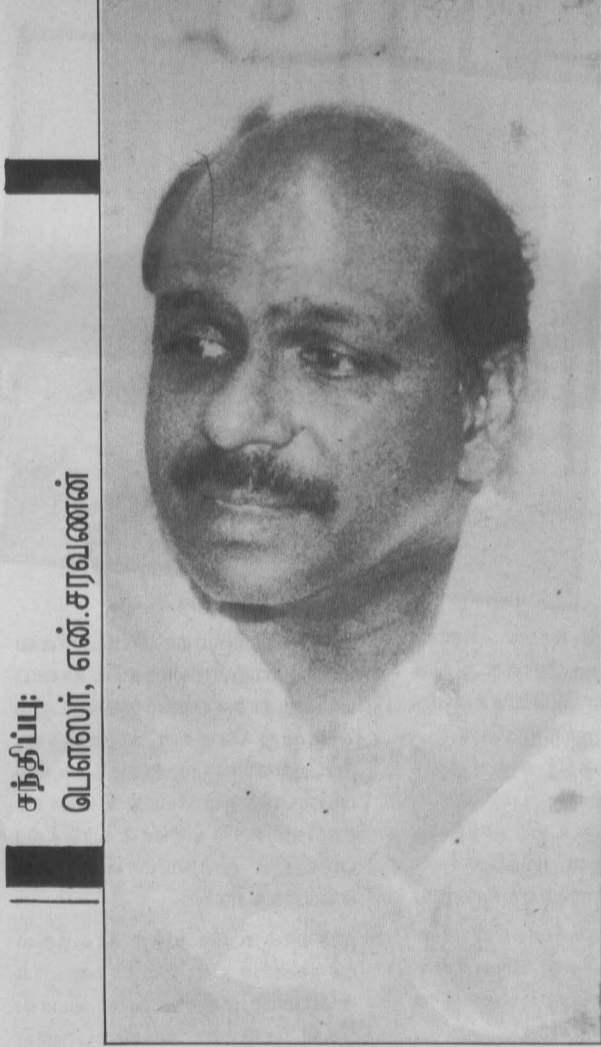

இந்தக் குணவந்தன அவர்கள் தற்போதைய அரசாங்கத்தில் மீள்பிடி நீரியல்துறை அமைச்சராக இருக்கிறார். இவர்களை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அரசியற்பிரிவு உறுப்பினரான இவர் முன்னாள் வங்காள சமசாஜக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான பிலிப் குயவந்தனாவின் மகனாவார். இவரது தாய் குசுமா குணவந்தனவும் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்தவராவார். ஜேம்ஸ்ஸியில் உள்ள கார்ல் மார்க்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் கைத்தொழில்நுட்பப் பட்டம் பெற்றவராவார். இவ்வாறு அமைப்பு என பெயர் பெற்ற மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியின் தலைவர்களான திணை குணவந்தன, பந்தல குணவந்தன ஆகியோர் இவரது சகோதரர்களாவார். இவர்கையின் வரலாற்றில், சிங்கள பெளத்த அரசாங்கத்துடன் கூட்டு சேர்ந்து அவ்வப்போது ஆட்சியமைத்து வந்த இடதுசாரி இயக்கங்கள் சிங்கள பெளத்த அரசாங்கங்களின் வேலைத்திட்டத்தை தாமதமாக்கி நடத்திய அனுபவங்கள் ஒன்றும் புதியன அல்ல. இந்த பட்டி கூட அந்த போக்குக்கு சான்று சொல்லும்.

கடந்த 17 வருட ஐ.தே.க. கூட்சிக் கெதிராக கூட்டாக உருவான வொ.ஐ.மு. வாணது, இன்றைய நிலையில் ஐ.தே.கவுடன் வேறுபடுத்தி பார்க்கமுடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. தொடர்ந்தும் வொ.ஐ.முவுடன் தங்கள் கூட்டு நிடிப்பதன் காரணத்தால் என்ன? எங்களுக்கு ஐ.தே.க.வினாக்களுக்குமீடையில் வேறுபாடில்லை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். குறிப்பாக இன்றைய உலகில் பொருளாதார ரீதியாக ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்களை நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்குள் இயங்க வேண்டிய நிடிப்பதம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஐ.தே.க. இதுவியத்தில் செயற்பட்டது போலல்லாமல் திறந்த பொருளாதாரத்துக்கு மனிதாபிமான முகம் கொடுத்து செயற்படுத்த வேண்டும். இதைத் தவிர எமக்கும் ஐ.தே.கவுக்குமிடையிலுள்ள பிரதான வேறுபாடு இனப்பிரச்சினை குறித்த ஐ.தே.க. அனுபவமுறையாகும். திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை நன்மையாகும் என தாங்கள் கருதுகிறீர்கள். ஆனால் கூட்சியிலமர்ந்த சில வருடங்களிலேயே தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் பல, மிக மோசகரமாக அடக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் பல அரசு சொத்துக்கள் தனியார்மயமாக்கப் பட்ட சம்பவங்களும் தொடர்கின்றனவே. ஒரு இடதுசாரி என்ற ரீதியில் கீதனை எவ்வாறு அனுபவிக்கிறீர்கள்? முதலாவதாக பொ.ஐ.மு., தொழிலாளர்களை அடக்குகிறது என்பதை கண்டிப்பாக மறுக்கிறேன். கடந்த வருடம் மாத்திரம் 500க்கும் மேற்பட்ட வேலைநிறுத்தங்கள் நடந்துள்ளன. அடக்குமுறை உள்ளதென்றால் அத்தனை வேலைநிறுத்தங்களும் எவ்வாறு சாத்தியமானது. பொ.ஐ.மு. தான் தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தங்களை பாதுகாத்து வருகின்றது. அன்று வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டவர்களை கட்டத்தினார்கள். கொள்கைத்தினார்கள். இன்று அப்படி இல்லைவே. தவிரவும், தனியார் மயமாக்கல் அவசியமான ஒன்றாகும். திறந்த பொருளாதாரத்துக்குள் இதை செய்யாமல் விட முடியாது. சோஷலிச நாடுகளில் அரசு விவசாயத்துறைகளை கட்டுப்படுத்தி இருந்ததன் காரணமாக அங்கு சின்னாபின்னமாகி. அங்கெல்லாம் உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் எல்லாமே மனித உரிமைகளை மட்டுப்படுத்தியே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதை நான் தயங்காமல் கூறவேண்டும். அன்றெல்லாம் அரசுக்குள் எல்லா உற்பத்தித் துறைகளும் இருந்ததால் தான் சோஷலிசம், என்ற மாயை எம்மிடம் இருந்தது. ஆனால் கைத்தொழில் நுட்பங்கள் வளங்கள் என்பன அரசிடம் இல்லாவிட்டால் என்ன செய்யவது? இதனால் தான் சோவியத் யூனியனும் உடைந்தது. எனவேதான் இன்று சீனா, கம்மோடியா, லாவோஸ் போன்ற நாடுகள் கூட திறந்த பொருளாதாரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றன. நீங்கள் கடந்த காலங்களில் இவர்களின் உரிமைகள் பற்றிப் பேசிவந்த ஒரு அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் என்கிற வகையில் கீந்த யுத்தம் தமிழ் மக்களுக்குத் தரப்போகும் தீர்வு என்ன என்று கூறுவீர்களா? பொ.ஐ.மு.வுக்கு யுத்தத்தை நடத்த வேண்டிய தேவை எதுவும் இல்லை. அரசாங்கம் என்கிற ரீதியில் ஆட்சிக்கமர்ந்தவுடன் பலிகளுடன் சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்குப் போனது. நியாயமான தீர்வை வழங்க முன்வந்தது. ஆனால் புலிகள் யுத்த வழிமுறையை தேர்ந்தெடுத்தது.

மீலேச்சத்தனமாக, குருமரக, பயங்கரவாத ரீதியில் நடந்துகொண்டது என்பதும் குண்டுகளை வைத்தது. இவற்றுக்கு எதிர் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளாமல் எந்த அரசாங்கத்துக்கும் இருக்க முடியாது. அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கும் நாட்டின் எதிர்காலத்துக்காகவும், ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் புலிப் பயங்கரவாதிகளை படுகொலை செய்து அழித்தொழிக்கும் வேலைப்பாடு பொ.ஐ.மு. செய்து வருகிறது. அப்படியிருந்தும் ஓகஸ்ட்டுக்குள் தீர்வுத்திட்டத்தை பாராளுமன்றத்துக்குக் கொண்டு வரும் முயற்சிகளை செய்து வருகிறோம். தமிழ் மக்களுக்கு முதல் தடவையாக தெளிவான தீர்வை வழங்கியுள்ளோம். தமிழ் மக்களையும் சர்வதேச சமூகத்தையும் இதுவரை புலிகள் ஏமாற்றிவந்தபோதும் இனிமேலும் அப்படி ஏமாற்றிவிட முடியாது. எமது யுத்தமானது புலிகளுக்கு எதிரானதே தவிர தமிழ்

மீலேச்சத்தனமான, இனவெறிபிடித்த புலிகள் கொல்வதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தீர்வில் கிஞ்சித்தும் அக்கறை கிடையாது. இன்று கேள்வி எழுப்ப வேண்டியது எமது நேர்மையை நோக்கி அல்ல. பயங்கரவாதிகளின் நேர்மையை நோக்கியே. தற்போது முன்வைக்கப்பட்டுள்ள தீர்வு யோசனை இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க போதுமானது என கருதுகிறீர்களா? சில தமிழ்க் கட்சிகள் 13வது திருத்தச் சட்டத்தை சரியாக நடைமுறைப்படுத்தினாலே போதுமானது என கூறியுள்ளன. இந்த தீர்வுத்திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்களின் அபிவாணங்களைத் தீர்க்கும் வகையில் பிரதான கோரிக்கைகளை - ஐக்கிய இலங்கைக் குள் - கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக பொலிஸ், காணி, கல்வி போன்ற துறைகளில், அதிகாரங்கள் உட்பட ஏனைய அரசியல்

சந்திப்பு: பெளஸ், என்.சரவணன்

"யாழ் மக்கள் சுதந்திரத்தையும் உரிமையையும் இப்போது தான் அனுபவிக்கிறார்கள்!"
-சமைச்சர் இந்திக-

அப்படிப்பாவிக்க முடியுமென்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றாமல் மக்கள் தீர்ப்புக்கு விட முடியாது என ஐ.தே.க. கூறி வருகிறது. ஆயினும் அரசியலமைப்பில் அதற்கு இடமுண்டு என்று நான் நம்புகிறேன். ஜே.வி.பி.யின் சிறுபான்மை இனங்கள் குறித்த நிலைப்பாடு, விமர்சனம், கட்சி வழிநடத்தல் என்பன போன்ற நிலைப்பாடுகள் காரணமாக நீங்கள் முரண்பட்டு ஜே.வி.பி.யிலிருந்து விலகியதாக கூறப்படுகிறது. இன்றைய ஜே.வி.பி.யின் போக்கு பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்? முதலாவதாக, நான் ஜே.வி.பி.யின் உறுப்பினராக எப்போதும் இருந்ததில்லை. முன்னைய தலைமை அணிப்பினருடன் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. லயனல் போபேகே போன்றவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். சுயநிர்ணய உரிமை தேசிய இன உரிமை என்பன தொடர்பான அவரது போக்குகளுடன் எனக்கு உடன்பாடிருந்தது. ஆனால் இன்றைய ஜே.வி.பி. அரசுக்கு எதிரான பிரதான பிரச்சாரமாகவே தீர்வுத்திட்டத்தை யண்படுத்தி வருகிறது. கடந்த காலங்களில் மாகாண சபைக்கும் கூட இப்படித்தான்

ஜே.வி.பி. எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது. ஜே.வி.பி மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஒரு அரசியே வலியுறுத்தி வருகின்றது. ஆனால் உலக அனுபவங்களின்படி அது சாத்தியமாகவில்லைவே. ஜே.வி.பி. இன்னமும் வரலாற்றுப் பாடங்களை சரியாகப் படிக்கவில்லை. ஜே.வி.பி.யின் புதிய மீள்வருகை குறித்த உங்கள் கருத்தென்ன? ஜே.வி.பி.க்கு புதிய பிரவேசம் என்று ஒன்றும் இல்லை. அது பழைய அதே பண்புகளையே கொண்டிருக்கிறது. அண்மையில் களனி பல்கலைக்கழக சம்பவம் நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு. அங்கு மாற்றுக் கருத்துக்களையுடைய தரப்பினரை தமது பழைய பாணியிலான வன்முறையை பயன்படுத்தி அவர்களை கண்புடித்தனமாக தாக்கிப் படுகாயப்படுத்தியதும் அதிலிருந்து தான் வருகிறது. அரசாங்கத்தின் தீர்வு அழலுக்க வரவே நீண்டகாலவெடுக்குமெனவும் மாகாண சபையையே மீள் அழல் படுத்துமாறும் அண்மையில் ஈ.பி.ஓ.பி. தலைவர் டக்ளஸ் தேவானந்தா உட்பட இன்னும் சிலர் கோருவது பற்றி... நான் முன்னரே கூறியபடி தமிழ் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு இன்றி எதனையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட முடியாது. ஆனால் தமிழ் கட்சிகளுக்கிடையிலேயே இன்னமும் கருத்தொருமிப்பு ஏற்படவில்லை. தமிழ் கட்சிகளும் இடதுசாரிக் கட்சிகளும் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரவேண்டுமென நானும் கோரிவந்துள்ளேன். ஆனால் இப்படி இதுவரை ஏற்படவில்லை. தமிழ் கட்சிகளுக்கிடையில் ஒருமித்த முடிவு ஏற்பட வேண்டியது அவசியம். ஈ.பி.ஓ.பி. தலைவரால் இடைக்காலநிர்வாக அலகு கோரிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டது. ஏனைய தமிழ் கட்சிகள் அதற்கு உடன்படவேண்டுமே. எனவே எதிர்க்கட்சி, முஸ்லிம் கட்சி, இடதுசாரிக் கட்சிகள் என்பவற்றுடன் தமிழ் கட்சிகள் ஒருமித்த கருத்துக்கு வரவேண்டும். இவர்கையின் இடதுசாரிக்கட்சிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் மாறி நின்று சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிரான கருத்துக்களையும் தெரிவித்து வந்துள்ளார்கள். இது எப்படி சாத்தியமானது? இனங்கள் சமத்துவமாக நடத்தப்பட வேண்டுமெனும் நிலைப்பாட்டில் ஆரம்பம் தொட்டு இடதுசாரிக்கட்சிகள் செயற்பட்டு வந்துள்ளன. ஆயுதத்தில் பாடாளிவர்க்கம் என்கிற ரீதியில் மக்கள் இணைவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அது சாத்தியமாகவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரில் 50களில் தமிழரசுக் கட்சியாட்சி குறித்து பேசி வந்த காலப்பகுதியிலேயே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் வலியுறுத்தி வந்தது. சமசாஜக்கட்சி கூட அண்மையில் தான் அவை குறித்து பேசி வருகிறது. இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு கிடையில் இனப்பிரச்சினையில் பல விடயங்கள் குறித்து சரியான நிலைப்பாடு இல்லை. உதாரணத்துக்கு வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு குறித்து நான் உட்பட சிலர் இணைப்பு அவசியமென கூறிவருகிற போதும் இது குறித்து உத்தியோகபூர்வமாக இடதுசாரிக்கட்சிகளிடம் இறுதியான முடிவு இல்லை. அடிப்படை உரிமைகளை மறுக்கின்ற அவசரகால சட்டத்துக்கு பாராளுமன்றத்தில் சில இடதுசாரிகள் கீதிரித்தும் சிலர் எதிர்த்தும் வாக்களித்து வருகிறார்களே! உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன? ல.ச.க.வினில் சிலர் இன்னமும் அவசரகால சட்டத்துக்கு ஆதரவளித்து வருகின்றனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரில் இதுவரை ஆதரித்து வாக்களித்து வந்துள்ளது. அவசரகால சட்டம் அமுலிலிருந்த போதும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் எதுவும் பறிக்கப்படவில்லை. கூட்டம் கூடுவது, ஊர்வலம் நடத்துவது, வேலைநிறுத்தம் செய்வது, தொடர்புசாதனை சுதந்திரம் என்பன வழங்கப்பட்டுள்ளன. யுத்த நிலைமைகளில் சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அது கூட பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கும் நோக்கத்துக்காகவே. பயங்கர யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் படை வீரர்கள், பல தளபாடங்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. பல படை வீரர்கள் தினமும் உயிர் தியாகம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்த 30 வருடங்களில்

பூகோள சனத்தொகை 8.5 பில்லியனாக வளர்ச்சியடையும் என எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏறக்குறைய 7.1 பில்லியன் மக்கள் வளர் முக நாடுகளில் காணப்படுவார்கள். கைத்தொழில்மய நாடுகளில் இன்று காணப்படும் 1.2 மக்கள் 2025ம் ஆண்டில் 1.4 பில்லியனாக வளர்ச்சியடைவார்கள்.

உலகில் இரட்டிப்பாகும் சனத்தொகை பூகோளச் சூழலில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? அதிகரித்து வரும் உணவுத் தேவையின் அழுக்கங்களினால் காட்டு வளங்கள் தொடர்ந்து அழிக்கப்பட்டு வருமா. மக்கள் இரண்டு மடங்கு அதிகரிப்பார்கள் என்பதன் கருத்து மாகபடலும், சக்திநுகர்வும் இரு மடங்காகும் என்று அர்த்தமாகுமா? வளர்முக நாடுகளில் எழுச்சி பெற்று வரும் விருப்பங்களும், வாழ்க்கைத் தரமும் சூழலியல் தாக்கங்களை மேலும் தூண்டி விடுமா? சூழலியல் சேதங்களை ஏற்படுத்தாமல் 2050இல் உலகமானது 10 பில்லியன் மக்களுக்கு ஒரு வசதியான வாழ்க்கைத் தரத்தை அளிக்குமா? பயிர்ச் செய்கைக்கு உட்பட்ட தரமான வளம் நிறைந்த நிலங்களின் சீரழிவுகள் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்? என்பது போன்ற விவாதங்கள் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அண்மைக்காலங்களில் பூகோள ரீதியான விவசாய விரிவாக்கமானது மண் வளத்தில் கடும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மண்ணின் உற்பத்தித்திறன் அதன் சேதனப் பொருளிலும், மண் உக்கலிலுமே தங்கியுள்ளது. ஆனால் வருடாந்தம் ஏற்பட்டுவரும் காபன் இழப்பு இவ்வற்பத்தித் திறனில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்திலிருந்து 1.2 பில்லியன் ஹெக்டர்கள் மண் நிலம் அல்லது உலக தாவர நிலப் பகுதியில் 10.5 சதவீதம் மனித நடவடிக்கைகளினால் தரமிழந்தது. ஆசியாவில் 450 மி. ஹெக்டர்களும், ஆபிரிக்காவில் 320 மி. ஹெக்டர் நிலப்பரப்புக்களில் மண் அழிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் உலகப்போரிலிருந்து உலகம் முழுவதும் இடம்பெற்று வருகின்ற இத்தகைய மண் சீரழிவுகளுக்கு அளவுக்கதிகமான மேய்ச்சலும், காடழிப்பும், விவசாய நடவடிக்கைகளும் காரணமாக இருந்தாலும் யுத்த நடவடிக்கைகளே பெரிதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

உள்நாட்டிலும் சர்வதேச ரீதியாவும், இடம்பெற்று வரும் போர் நடவடிக்கைகள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் மண் தரமிழப்புக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. வளமான விவசாய நிலங்களில் பாரிய பள்ளங்களை ஏற்படுத்தல், நெருப்பினால் அழிவு, விலங்குகளின் அழிவு, மண்ணின் படைகளின் மாற்றம், உயிரினங்கள் அழிவடைதல் போன்ற பாரிய தாக்கங்களை யுத்தங்கள் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னரும் அதன் தாக்கங்கள் நீண்ட காலத்துக்கு இருக்கும். நிலத்தில் பயன்பாடு பாதிக்கப்பட்டு உற்பத்தித்திறன் பெரிதும் வீழ்ச்சியடையும். அது மட்டுமின்றி இவ் யுத்தங்கள் பொருளாதார, சமூக நடவடிக்கைகளையும், இடைநிறுத்தி விடுகின்ற தினால் மனித சக்தி பணம், கருவிகளைச் சூழல் முகாமைத்துவ முயற்சிகளிலிருந்து திசை திருப்பி வருகின்றன. போர் நடவடிக்கைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் உற்பத்தித்திறன் கொண்ட விவசாயத்தில் மிகக் கவனமாக தமது நடைமுறைகளை

ஜூன் 5ம் திகதி சர்வதேச சூழலியல் தினமாகும். அதையொட்டி இக்கட்டுரை பிரசுரமாகிறது.

யுத்தங்களினால் ஏற்படும் நிலச் சீரழிவுகள்: சூழலுக்கான ஓர் அச்சுறுத்தல்!

மேற்கொள்வது அரிதாகக் காணப்படுவதுடன் கால்நடைகள், விதைகள் மற்றும் கருவிகளையும் இழந்தவர்களாகி விடுகின்றனர்.

மக்கள் அகதிகளாக மாற்றப்படுகின்றனர். புதிய நிலங்களை பெறும் சந்தர்ப்பங்களை அவர்கள் இழக்கின்றனர். பல வருடங்களுக்கு சாதாரண வாழ்க்கை நிலைக்குத் திரும்புவதை தடை செய்கின்ற புதிய சூழலுக்கு தம்மை மாற்றிக்கொள்வதிலும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

கடந்த காலத்தின் உணவுப்பழக்

யுள்ளன. வட ஆபிரிக்காவின் சில பகுதிகளில் இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்துக்குரிய 5-19 மில்லியன் கண்ணி வெடிகள் விசேடமாக லிபியாவில் இன்னும் அச்சுறுத்தலாகக் காணப்படுகின்றன. எகிப்து-இஸ்ரேல்-பாலஸ்தீனியப் பகுதிகளில் 1967, 1973 காலத்துக்குரிய கண்ணி வெடிகள், வெடிக் காத எறிகணைகள் இன்னும் காணப்படுகின்றன. 1982இல் ஏற்பட்ட மூரண்பாட்டின் காரணமாக போக்குவரத்து தீவில் பரந்த அளவில் கண்ணி வெடிகள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன.

என்பதை மதிப்பிடுவது கடினம். ஆனால், குண்டுத்தாக்குதல்களினால், எறிகணைகளினால் ஏற்படும் பள்ளங்களை அடையாளம் செய்வது இலகுவானது. வியட்னாமில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 25 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட இத்தகைய பள்ளங்கள் காணப்படுவதுன் 3 மில்லியன் கனமீற்றர் மண்ணும் இடம்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரான் போர்ட் உயிரியல் ஆய்வுப் பிரிவின் (1971) அவதானிப்பின்படி 500 இராத்தல் நிறையுள்ள உயர் வெடிப்புச் சக்திகொண்ட குண்டானது 14 மீற்றர் அகலமும், 9 மீற்றர் ஆழமுமான பள்ளத்தை உருவாக்கக் கூடியது என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69 காலத்தில் இத்தகைய 35 இலட்சம் குண்டுகள் வியட்னாம் மீது போடப்பட்டன. குண்டு வெடிப்பினால் ஏற்பட்ட 25 வருடம்பழமைவாய்ந்த பள்ளங்கள் நியூகினியாவில் இன்னும் காணப்படுகின்றன.

1960களில் குண்டு போடப்பட்ட வியட்னாமின் சில பகுதிகள்

கடும் பண்டப் பயிர்களின் உற்பத்தியும் யுத்தகாலங்களைப் பிரதிபலிப்பவையாகவே இருந்தன. 1914இன் பின் இறப்பருக்கான கேள்வி யுத்த தளபாடங்களுக்கான கேள்வியினால் அதிகரித்தது. பெருந் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை விரிவடைந்தது. தானிய விலைகள் அதிகரித்தன. எல்லை நிலங்களை நோக்கி விரிவு ஏற்பட்டது. இவையெல்லாம் யுத்த நிலைமைகளின் தாக்கத்தையே பிரதிபலித்தன.

20ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது அரைப்பகுதியில், 1945-81 காலத்தில் பெரும்பாலும் வளர்முக நாடுகளில் சார்பளவில் 133 யுத்தங்கள் அல்லது ஆயுத முரண்பாடுகள் தோன்றின. வியட்னாம் போர், 1967, 1973 எகிப்து இஸ்ரேல் யுத்தங்கள் பெரியளவாக இடம் பெற்றன. ஆபிரிக்காவில் அடிக்கடி இடம்பெற்ற முரண்பாடுகளினால் குறிப்பாக, உள்நாட்டு யுத்தங்களினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. உலக மொத்த நிலப்பகுதியில் 10 சதவீதத்துக்கும் குறைவாகக் கொண்டிருக்கும் ஆபிரிக்கா 1987இல் உலக மொத்த அகதிகளில் 50 சதவீதத்துக்கு மேல் கொண்டிருந்தது.

தென் ஆசியா, தூரகிழக்கு நாடுகள், லத்தீன் அமெரிக்காவின் சில பகுதிகள், ஆபிரிக்க நாடுகள் என்பன மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் அதிகளவு வீதாசாரத்தை இராணுவப் படைகளுக்குச் செலவிட்டன. ஆபிரிக்க நாடுகள் சராசரியாக மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 3.2 வீதத்தை 1980களின் பிற்பகுதியில் இராணுவப் படைகளுக்குச் செலவிட்டன. இப்பணத்தினை சூழல் முகாமைத்துவம், விவசாய விருத்தி போன்றவற்றில் செலவு செய்திருந்தால், பெருமளவு நன்மைகள் கிடைத்திருக்கும்.

1900ல் இருந்து இராணுவ செலவீடானது பூகோள ரீதியாக 30 மடங்கு அதிகரித்ததுடன், பெருமளவான இயற்கை வளங்களையும் உறிஞ்சி விட்டது. உலகின் பல பகுதிகளில் வெடிக் காத குண்டு களினால் பிரச்சினைகள் தோன்றி

ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான் - ஈராக், மொசாம்பிக், அங்கோலா ஆகிய நாடுகளில் கண்ணி வெடிகளும், ஏனைய வெடிமருந்துப்பொருட்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்ற அல்லது புல்மேயும் கால்நடைகளுக்கு உயிர் சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தோசீனாயாவில் நாடு பூராவும் ஏறக்குறைய 23 மில்லியன் வெடிக் காத எறிகணைகளும், 2 மில்லியன் வெடிக் காத குண்டுகளும் காணப்படுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1914-18 இலும், 1939-45 காலத்திலும் விட்டுச் சென்ற பொருட்களைக் கையாள்வதற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் இப்பொழுதும் வெடி மருந்துகளை அழித்து விடும் குழுக்களை நிர்வகித்து வருகின்றது. 1930, 1940 காலங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது நவீன கண்ணி வெடிகள் அதிக பிரச்சினைகளைக் கொண்டதாக இருப்பதுடன் அவை பிளாஸ்டிக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவற்றினைக் கண்டு பிடிப்பதும் இலகுவான தன்று.

பெரும்பாலான உலக விவசாயிகள் எதிர்வரும் தசாப்தங்களில் பெரும் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்நோக்குவர். யுத்த நடவடிக்கைகளின் பாதிப்புக்களினால் விவசாய நிலங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. போர் நடவடிக்கைகளினால் பற்றைக்காடுகள் தீப்பிடித்து எரிகின்றன. இதனால் எவ்வளவு நிலங்கள் இழக்கப்படுகின்றன

1988 வரைக்கும் தாவரப்போர்வை யின்றி வெறும் நிலமாகவே காணப்பட்டது. தாக்குதல்கள் இடம்பெறும் பொழுது செடிகள், பற்றைகள், தீப்பற்றி எரிவதும், ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தும் போது உலோகத் தகடுகளினால் மரங்கள் பாதிக்கப்படுவதும் முக்கியமான பிரச்சினைகளாக உள்ளன.

முதலாம் உலக யுத்த காலத்தில் நச்சவாயுக்கள், உதாரணமாக குளோரின், மல்ராட் வாயு, பொல்கேன் என்பன ஐரோப்பாவில் பயன்படுத்தப்பட்டன. 1925 ஜெனிவா மகாநாட்டு உடன் படிக்கையின் கீழ் இவை தடை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மத்திய கிழக்கு, ஆபிரிக்கா போன்ற பிரச்சினைகள் காணப்படும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய வாயுக்கள் வனஜீவராசிகளைப் பாதிக்கக்கூடியன. ஐக்கிய அமெரிக்கா ஏறக்குறைய 9 மில்லியன் கிலோகிராம் நிறையுள்ள சி. எஸ். வாயுவை வியட்னாம் யுத்தத்தின் போது பயன்படுத்தியதினால் விலங்கினங்களுக்குப் பாரிய பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டன.

எதிரிகளின் ஒதுக்கிடங்களையும் உணவுப் பயிர்களையும் அழிப்பதற்கு தாவரங்களை, இலைகளை யுதிர்க்கச் செய்வதற்கு தயாரிக்கப்பட்ட இரசாயனங்களினால் பாரிய சேதங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய இரசாயனக் கூட்டுக்களை 1950களில் மலாயாவில் ஐக்கிய அமெரிக்காவினால்

பரிசீலிக்கப்பட்டது. ஆனால் வியட்னாம் போரிலேயே பெருமளவு பயன்படுத்தப்பட்டது. இவை போன்ற பல வாயுக்கள் உணவுச் சங்கிலியில் பாரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியன.

வியட்னாம், லாவோஸ், இந்தோனேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் யுத்தங்களினால் காட்டு வளங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. நேபாம் குண்டுகள், காடுகளைப் பாரிய இயந்திரங்களின் மூலம் அழித்துத் தரை மட்டமாக்குதல் போன்றவற்றினால் 22 மி. ஹெக்டர் காட்டு நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. யுத்தங்களின் இத்தகைய அழிவுகளினால் நிலவளங்கள் பாதிக்கப்பட்டு வரும் அதேவேளை மிகவேகமாக அதிகரித்துவரும் சனத்தொகையில் நிலவளங்கள் மக்களிடையே பகிரப்பட்டு வருவதையும் அவதானிக்கலாம். மறுபக்கத்தில் இத்தகைய வளங்கள் சில நாடுகளில் ஒரு சிலரின் கைகளில் குவிந்து காணப்படுவதையும் காணலாம். பிடுகலில் 70 சதவீதமானவர்களும் யாவாவில் 80 சதவீதமானவர்களும் நிலமற்றவர்கள். ஹொண்டூரில் மூன்றிலிரண்டு பங்கு வளமான நிலங்கள் 1980களில் 5 வீதமான நிலச்சொந்தக்காரரிடம் இருந்தது. பங்களா தேசத்தில் 2025ம் ஆண்டில் தலா ஒரு வருக்கான பயிர்ச்செய்கை நிலம் 0.04 ஹெக்டர்களாக குறைவடைந்து செல்லும். எனவே அதிகரித்து வரும் சனத்தொகைக்கு உணவளிப்பது எதிர்காலத்தில் பெரும் பிரச்சினையாக மாற்றமடையலாம்.

கடந்த 30 வருடங்களில் 2.0 சதவீதமாக இருந்த உணவு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி இனிமேல் 1.6 வீதமாகவே இருக்கப் போகின்றது. காடழிப்பு தொடர்கின்றது. மண்ணின் வளம் தரமிழந்து வருகின்றது. வளர்முக நாடுகளின் சனத்தொகை மிக விரைவாக அதிகரிக்கின்றது. சர்வதேச ரீதியாகவும், நாடுகளுக்கிடையிலும் ஏற்பட்டுள்ள முரண்பாடுகள் நிலவளத்தைச் சீரழிக்கின்றன. குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில் யுத்தங்களினால் பாரிய சேதங்கள் விவசாய வளங்களில் இடம்பெறுகின்றன. இது சூழலில் கடும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் மனித வாழ்வின்னையும் பாதிக்கக் கூடியது. புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் தரத்தினை முற்றாகச் சீரழித்து விடும்.

இத்தகைய சூழல் சீரழிவுகள் இன்று மாற்ற முடியாத அளவுக்குச் சென்று விட்டன. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் தரமிழத்தலுக்கான உண்மையான அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணங்களை அகற்று கின்ற 'சமூகமாற்றம்' அறிவுறுத்தப்பட்டாலும் இந்நிலைமை தொடர்ந்து நீடித்து வருகின்றதையே காணமுடிகின்றது. அதுமட்டுமன்றி புதுப்பிக்கக்கூடிய வளப்பற்றாக்குறை ஒரு சில விடயமாக இருந்தாலும் சில வேளைகளில் அது அரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகளை ஒன்றிணைத்து விடுவதன் மூலம் சமூக முரண்பாட்டுக்கும் வழிவகுத்து விடுகின்றதை இன்றும் பல நாடுகளிலும் காண முடிகின்றது. எனவே சூழலை பாதுகாப்பதை மனித இனம் கவனத்திற்கொள்ளாது விடின் ஒட்டு மொத்தமான சீரழிவுக்கு மனித இனம் உட்படலாம். தற்போதைய போக்குகள் இத்தகைய எடுத்துக்காட்டுகின்றன

சுஸ். அக்ரஹி சோயுட்

இக்கதை லண்டனிலிருந்து மாதந்தோறும் வெளிவரும் Palestine Times எனும் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. பலஸ்தீன் பேரரசு இலக்கியத்தில் கவிதை ஏற்படுத்திய தாக்கம், அல்லது கவிதை இலக்கியத்தில் தனித்துவமிக்க பதிவுகள் போன்று ஏனைய பிற துறைகள் பங்களிப்புச் செய்யவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. எமது கிடைப்பு நிலைக்கேற்பவாரான தேடலில் இக்கதையை தமிழுக்குத் தருகிறோம். இதன் முதல் பகுதி கடந்த இதழில் பிரசுரமாகியிருந்தது.

*Palestine Times பத்திரிகை மாதந்தோறும் கொழும்பில் இல. 78, தெமட்டகொட வீதி, கொழும்பு-9 இல் ரூபா 10க்கு கிடைக்கிறது.

அவர்கள் கதைவத் தள்ளிக்

கொண்டு உள்ளே வந்தார்கள். வெறிபிடித்தவனாய் நின்ற அவர்களில் பெரியவன் கத்தினான். "பையன் எங்கே...? கெதியாய்ச் சொல்லு. அவன் இங்குதான் வந்தான் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். அதற்கான சாட்சியும் இருக்கு. உடனே சொல்லு. சொல்லாவிட்டால் வீணாய்ச் சாவாய்..."

அவள் மறுத்தாள். எந்தப்பையனும் இங்கு வரவில்லையென்றாள். அவர்கள் இதை நம்பவில்லை. "வீட்டுக்குள் தேடுங்கள்..." என்றான் பெரியவன். மூலைமுடுக்கெல்லாம் தேடினார்கள். தேடும் அவசரத்திலும் கோபத்திலும் அவளின் பொருட்களில் சிலதை நொறுக்கினார்கள். இவள் கெஞ்சினாள். "தயவு செய்து... என்னைத் தனியே விட்டு விடுங்கள்... எனக்கு எந்தப் பையனைப் பற்றியும் தெரியாது..." என்றாள்.

"பொய்... நீங்களெல்லாம் பொய்யர்கள்..." அவன் கத்தினான். கத்திக்கொண்டிருக்கையில் இன்னொருவன் சிறுவன் ஒளிந்திருந்த பக்கம் சென்றான். சந்தேகத்தில் அந்தச் சிறு இருட்டறையை உன்னிப்பாய் நோக்கினான்.

முதலில் யாரும் ஒளிந்திருப்பதாகப் படவில்லை. பின்புதான் குறுகிய போய் குந்திக்கொண்டிருந்த சிறுவனைக் கண்டு கொண்டான்.

"இந்தா இருக்கிறான்..." என்று கத்திக்கொண்டே கையில் பிடித்து இழுத்தான். சிறுவன் பேச்சுமூச்சற்ற நடுங்கிக்கொண்டே நின்றான்.

"எமக்கு கல்லெறிந்தவர்களில் ஒரு ஆளோ..." என்றான் இவனைப் பிடித்த பொலிஸ்காரன் நக்கலாக.

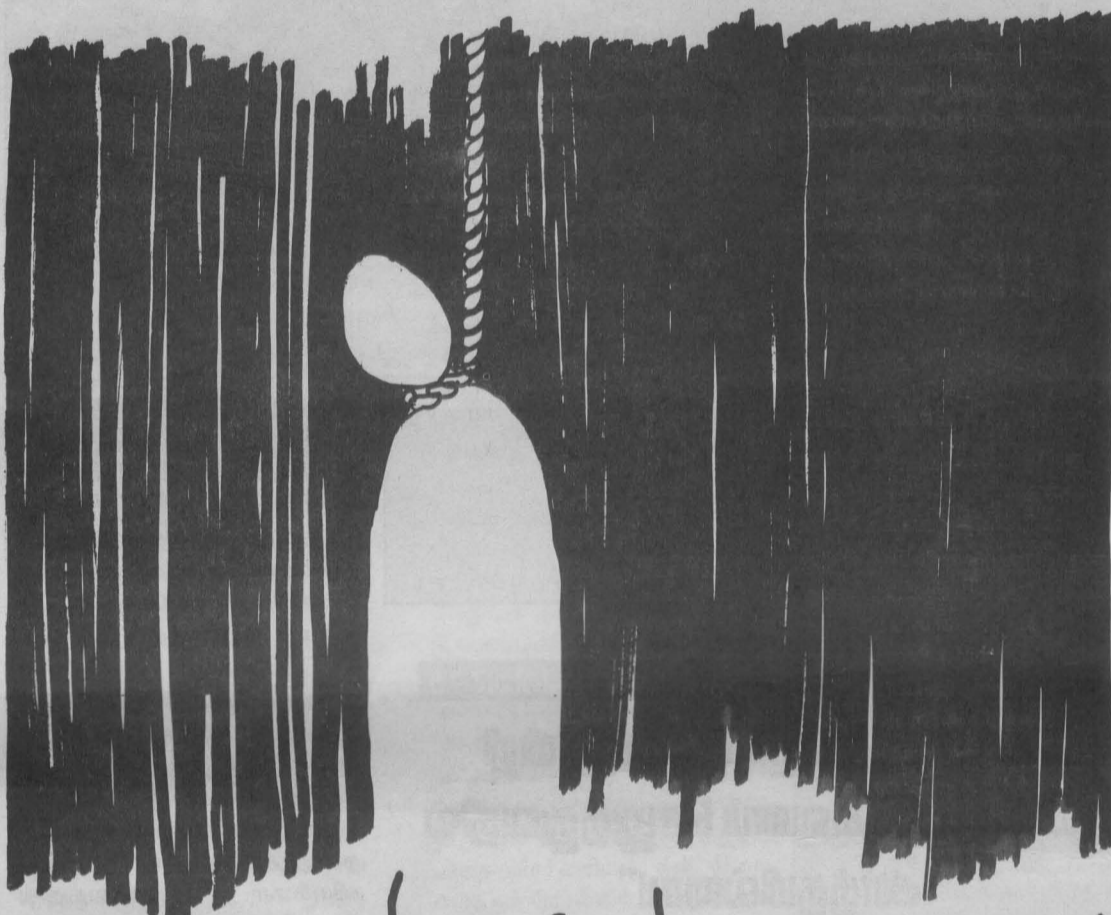
மாட்டுப்பட்டவன் விழித்துக் கொண்டு நின்றான். அவர்கள் அவனை, ஒவ்வொருவராய் இழுத்தும் தள்ளியும் விளையாடினார்கள். அவர்களின் தடிகளும் அவனைப் பதம்பார்த்தன. சிறுவன் பயத்தால் விறைத்து அழுதான். அடிக் காயங்களின் வேதனை அவனைப் பயமுறுத்தியது. தலையிலும் உடம்பிலுமிருந்து ரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

சாராவுக்கு ஆத்திரம் தாளவில்லை. கோபத்தில் கத்தினாள். ஒரு சின்னஞ் சிறுவனை கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்ற வக்கில்லாத ஊரும் உலகமும்... கோபம் தலைக்கேறியது.

"அரக்கர்களே... இந்தச் சின்னஞ் சிறுவனை விட்டுவிடுங்கள். ஆயுதங்களோடு இருக்கிற இத்தனைபேர் இவனைக்கொடுமைப் படுத்துகிறீர்களா... சீ... மிருகங்களே. உங்களுக்கு வெட்கமில்லை..."

இவளின் கோபக் கூக்குரல் அவர்களுக்கு இன்னும் ஆத்திர மூட்டியது. ஹைதமின் தலையிலிருந்து வடிந்த ரத்தம் அவன் உடையையும் நனைத்தது. இவள்

அவர்களைத்திட்டித்தீர்த்தாள். பொறுக்கமாட்டாத அவர்களில் ஒருவன் இவளின் தலையில் ஒங்கி அடித்தான். ஒவ்வொரு அலறலுடன் இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தரையில் சாய்ந்தாள். ரத்தம் பீரிட்டுக் கொண்டிருந்தது. கவனிப்பாரற்று விழுந்து கிடந்த அந்த வயதானவளின் மூச்சு சற்றைக்கெல்லாம் அகன்றது. இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்தாள்.

உலகமே புகழ்

ஓர் அநாதையாய் மரணித்துப்போனாள்.

மரணித்துப்போன அவளை அப்படியே விட்டு விட்டு பொலிஸார் அவனை வெளியே இழுத்துச் சென்றனர்.

ஒரு பொலிஸ் வேன் நின்று கொண்டிருந்தது. அதற்குள்ளும் இவனையொத்ததும், வயதானதுமான சிறுவர்கள் அடைபட்டுக் கிடந்தனர். இவனையும் இழுத்துத் தூக்கி உள்ளே போட்டனர். இவன் சாராவை நினைத்து அழுதான். எனக்காகத்தானே அவள் வீணே செத்தாள். கண்ணீரும் இரத்தமும் ஓடிக்கொண்டேயிருந்தன. பயம், வேதனை, தனிமை எல்லாம் இவனை மிகுந்த அச்சப்படுத்தியது.

வேனுக்குள் இருந்தவர்களும் இவனைப்போல் கல்லெறிந்தவர்கள் தான். அதில் ஒருவன் இவன் முகத்தில் வழிந்த ரத்தத்தை துடைத்து விட்டான். எனினும் இவனுக்கு சாராவின் மரணமே கண்ணுக்குள் வந்து நின்றது. தனது மரணமும் கிட்டத்தில்தான் இருக்கிறது போலவும் தோன்றியது இவனுக்கு.

எல்லோரையும் கொண்டு போய் ஓர் நிலவறைச் சுரங்கத்தில் அடைத்தார்கள். இங்கு

பிடிபட்டவர்களுக்கு கொடுங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். இதுபோன்ற பல சித்திரவதைக் கூடங்கள் இங்கு நிறையவே இருக்கின்றன. இவனையும் அங்குள்ள ஓர் தனித்த சிறையில் தள்ளினான் ஒரு பொலிஸ்காரன்.

"இவனை வைத்து நல்லதொரு பாடம் கற்பிக்க வேண்டும்" என்றான் தன்னுடன் கூடவந்திருந்த பொலிஸ்காரனைப் பார்த்து.

"சாமத்தில் வந்து இவனைக் கொண்டு போய் தூக்கிவிடுவோம். இவன் கல்லெறிகிற எல்லோருக்கும் ஒரு பாடமாயிருக்க வேண்டும். சுதந்திரமாம்... சமத்துவமாம்... ஹா... இவர்களை எல்லாம் கொல்ல வேண்டும்..."

இவனை ஆறுதல்படுத்தவென்றே அவன் நிறையக் கதைத்தான். நள்ளிரவு. முன்னர்வந்த இரு பொலிஸாரும் சிறையருகே வந்தார்கள். ஹைதமை தேடி இழுத்துப் பல்வந்தப்படுத்தினார்கள். ஏனையவர்கள் அவனை விட்டு விடுமாறு கத்தினார்கள். அவன் சின்னப் பையன். அவனை வீட்டுக்கு போகவிட்டு என்றார்கள். அவர்களுக்கு ஏறவில்லை. எல்லாரையும் தள்ளிவிட்டு துப்பாக்கியைத் தூக்கி ஒருவன் எச்சரித்தான். மற்றவன் ஹைதமை இழுத்துப் போனான்.

அந்தச் சின்னப் பையனை அவர்கள் ஒரு காரில் ஏற்றி அந்தக் கிராமத்துக்கு வெளியே எங்கோ அழைத்துச் சென்றபொழுது இந்த உலகமே தூங்கிக்கொண்டிருந்தது.

சொன்னான். "இல்லை... இல்லை... நீங்கள் தான் நாசமாய்ப் போவீர்கள். நீங்கள் செய்கிற அநீதிக்கும், கொலைக்கும் நீங்கள் தான் அழிந்து போவீர்கள். ஒரு சின்னப் பையனை சின்னப் பையனாக இருக்க விடுகிறீர்களா நீங்கள்... எங்களிடம் இருக்கிற ஒரே ஆயுதமே கல்தான். நீங்கள் என்னைக்கொன்றால் நான் ஒரு தியாகியாய்தான் மரணிப்பேன். நீங்கள் அப்படியில்லை.

நரகத்துக்குத்தான் போவீர்கள். என் ரத்தம் உங்கள் கைகளில் ஓட்டிக் கொண்டேயிருக்கும். உங்களால் அதைக் கழுவித்துடைத்துவிட முடியாது. வாழ்க பலஸ்தீன்... ஒழிக ஆக்கிரமிப்பு..."

இறுதியாக அவன் கதைத்தவை இவைதான். இந்தக் கதையுடன் அவன் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு மரத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சிறுவனின் கால்கள், கைகள் உதறித்துடித்தன. சற்றைக்கெல்லாம் மூச்சு அடங்கியது. கழுத்து ஒரு பக்கம் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது.

கொல்லப்பட்ட இவனைப் போலான பிறதேசத்துச் சிறுவர்கள் தம் நண்பர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். விடுதலைக் காய்ச் சண்டையிட இவனைப்போல் அவர்களுக்குத் தேவையிருக்காது.

இந்த மகா காரியத்தை முடித்த அந்த குற்றவாளிகள் இருவரும் தங்கள் வீடுகளையும், தங்கள் பிள்ளைகளையும் நோக்கி வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். இங்கே ஓர் இளம் கழுக்கு அநியாயமாய்க் கொல்லப்பட்டுக் கிடந்தது. உலகம் தன் சோம்பல்தன்மையான உறக்கத்தில் மூழ்கிப் போயிருந்தது.

வழமைபோல் காலையானது. ஹைதமின் சின்ன உடம்பை சிலர் வீட்டுக்கு காவிக்கொண்டு வந்தார்கள். அவளின் சின்னத்தம்பிகள் இவளின் அநியாயச் சாவின் துக்கமேலீட்டால் ஒவ்வொரு அழுதார்கள். அவளின் தாய் பித்துப்பிடித்தவள் போல் ஓயாது பார்த்து விட்டு மயங்கிப்போய் விட்டாள். அயலவர்கள் உறவினர்கள் என கூட்டம் கூடி ஆறுதல்படுத்தியது.

எத்தனையோ சின்ன உடம்புகள். ஒரு சிறு மெழுகாய் மிகப் பிரகாசித்துவிட்டு அணைந்து விடுகின்றன. இவனும் அப்படித்தான். ஓர் உயிர் முடிவுறா உலகுக்குள் நுழைகிறது. நம்பிக்கையற்றதைப்போல் சிலவேளைகளில் தோற்றுக்கிற விடுதலைக்காகவும், சுதந்திரத்திற்காகவுமென தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் உயிர்களின் முடிவில்லா பயணம் தொடர்கிறது தானே.

இங்கே எல்லாம் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கையில் உலகின் பிற பகுதிகளில் ஒரு கப் காப்பியை உற்றுசிக்கொள்கிற, இளம் தென்றலை சுவாசிக்கிற, அல்லது எதுவுமற்று இருக்கிற, அல்லது மிக 'பிலி'யாக இருக்கிற மனிதர்களின் புதிய காலை உதயமாகும். அவர்கள் அவர்களாக இல்லாமல் மாற்றப்பட்டிருக்கிற ஒரு துரதிருஷ்ட சமூகத்தின் வேதனைகள், அழுகைகள் ஒன்றும் அவர்களை எட்டவே எட்டாது...!

ஆங்கில மூலம்: யாகி
தமிழில்: எம்.கே.எம்.ஷகீப்

இலங்கைத் தமிழர் மத்தியிலான போர்ப் பங்கேற்பு விகிதத்தின் வீழ்ச்சி தமிழீழ விடுதலை இயக்கத்தின் போரிடு திறனை எவ்வகையிற் பாதித்தது என்பதை நாம் ஆராய வேண்டுமெனில் முதலில் நாம் உச்சபயன்பாட்டுப் படை மட்டம் (optimum force level) என்ற கருத்தினை கவனிக்க வேண்டும். பலிகளினுடைய ஆட்சேர்ப்புக் கொள்கையினை நாம் இக்கருத்தின் அடிப்படையிலேயே நோக்க வேண்டும்.

ஒரு போராட்ட இயக்கத்தினுடைய நிதி வளங்கள் நிர்வாகத்திற்கு, அரசியற் கட்டுக்கோப்பு, வழங்கற் சக்தி (logistical capability) மற்றும் படைகளை இரகசியமாக முகாமிட்டு வைத்திருப்பதற்கும், பயிற்சி அளிப்பதற்கும் தேவையான பாதுகாப்பான நிலப்பரப்பின் அளவு என்பவற்றோடு பொருந்தக்கூடிய வகையில் அவ்வியக்கம் ஒரு அரசின் இராணுவத்திற்கெதிராக மிகச் சிறந்த முறையில் பிரயோகிக்கக் கூடிய ஆட்பலத்தினையே இங்கு நாம் உச்சபயன்பாட்டுப் படை மட்டம் என்கிறோம். இப்படை மட்டத்தின் உச்சப் பயன்பாட்டிற்கு மேற் குறித்த காணிகள் அவசியமாயினும் அதை நீண்ட காலத்திற்கு பேணுவதானால், வருடா வருடம் இப்படை மட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஆட்பல வீழ்ச்சியை ஈடு செய்யக்கூடிய குறைந்தபட்ச ஆனால் நீண்ட காலப் போர்ப் பங்கேற்பு விகிதம் ஓர் இயக்கத்தினை ஆதரிக்கும் மக்கள் மத்தியில் இன்றியமையாததாகும். அவ்வியக்கம் தன் அடிப்படைக் குறிக்கோளினை அடையும் வரையில் அது இயங்கும் சமூகத்தின் மத்தியில் போர்ப் பங்கேற்பு விகிதமானது அதன் உச்சப் பயன்பாட்டுப் படை மட்டத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சிகளைக் காலத்திற்குக் காலம் இட்டு நிரப்பக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் 1995இற்கும் பின்னர் பலிகள் தமது உச்சப் பயன்பாட்டுப் படை மட்டத்தின் மூலம் இலங்கை அரசின் படை வளங்கள் மீது ஏற்படுத்திய அழிவின் அளவை கணக்கிற் கொள்ள வேண்டும்.

1995 இற்குப் பின் பலிகளின் படை மட்டத்தில் தெரியக்கூடிய

அளவிற்கு குறிப்பிடும்படியான மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இது வட கிழக்குக்குத் தமிழர் மத்தியில் காணப்படும் 1.1 போர்ப்பங்கேற்பு வீதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். ஆயினும் இக்கால கட்டத்தில் பலிகள் அரசுபடைவளங்கள் மீது

பெறுமதி பல நூறு கோடிகளாகும்.

ஆனால் இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் போர்ப்பங்கேற்பு விகிதம் 2.8 ஆக உச்சநிலையில் இருந்த காலகட்டத்தில் (84-85) தமிழ்ப் போராளிக் குழுக்கள் ஐம்பதிற்கும் குறைவான படையினரையும், பொலிஸாரையும் கொள்ள

இருக்கவில்லை. இன்றிருக்கும் போர்த்தளபாடங்களிற் பெரும்பாலானவை அன்று இலங்கைப் படைகளிடம் இருக்கவில்லை.

பின்னோக்கிப் பார்க்கையில் பலிகள் பலம் பொருந்திய ஒரு இராணுவ அமைப்பாக வளர்ச்சியடைந்தமைக்கு அவர்களுடைய

எது. இது படை மட்டம் உயராத நிலையில் இடம்பெற்றுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். ஒரு படையின் போரிடு திறனை அதிகரித்தல் என்பது வழமையாக அதன் ஆட்பலத்தை அதிகரிப்பதோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயமாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் முல்லை தீவுப்படைத்தளம் நிர்மூலமாக்கப்பட்டமை பலிகள் தமது ஆட்பலத்தை அதிகரிக்காத நிலையில் தமது தாக்குதற் திறனை கூட்டியுள்ளனர் என்பதனையே காட்டுகின்றது. இத்துடன் தமிழீழப் போராட்டத்துக்கான ஆட்சேர்ப்பு உச்சநிலையில் இருந்த காலத்தில் இயக்கங்களிடம் இருந்த மொத்த ஆயுதங்கள் இருநூறுக்கும் குறைவான ஏகே. அல்லது எஸ்.எல்.ஆர் ரக ரெயின்களே. ஒரு சில எல்.எம்.ஜி.களும் இருந்தன. கனரக ஆயுதங்கள் எவையுமே இருக்கவில்லை. அதிலும் இந்திய உளவுத்துறையான 'ரோ' தமிழீழ இயக்கங்களுக்கு வழங்கிய பல ஆயுதங்கள் குறைபாடுகள் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன. சமூகத்தின் இவற்றின் அடிப்படையில் நாம் ஒரு சமூகத்தின் போர்ப்பங்கேற்பு விகிதத்திற்கும், அச்சமூகத்திலிருந்து உருவாகும் ஓர் இயக்கத்தின் போரிடு திறனுக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராயும் போது கீழ்க்காணும் முடிவுகளை நாம் பெறலாம்.

அ) ஒரு இராணுவ அமைப்பின் போரிடு திறனானது அதிகப்பட்ச ஆட்பலத்தில் தங்கியிருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலேயே ஆட்சேர்ப்பில் ஏற்படக்கூடிய வீழ்ச்சியானது அவ்வமைப்பின் போரிடு திறனைப் பாதிக்கும்.

ஆ) தமிழர் மத்தியிலான போர்ப்பங்கேற்பு விகிதத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு பல ஆட்சேர்ப்பு மையங்கள் முழுண்டு போனமை ஒரு காரணமாகும். இது இயக்க மோதல்களால் நேர்ந்த ஒன்று. ஆனால் இவ்விடங்களில் இன்று வாழும் மக்களுக்கும் அரசிற் குமிடையிலான முரண்பாடுகள் அதிகரிக்கையில் இவை மீண்டும் பலிகளுக்கு ஆள்வழங்கும் இடங்களாக மாறிட இடமுண்டு. முன்னர் புளொட், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். கோட்டைகளாக இருந்த பல இடங்கள் இன்று புலிக் கோட்டைகளாக மாறியுள்ளமை கண்கூடு.

பலிகள்: ஆட்பல வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் என்ன? - 3

"அரசியற் கட்டுக்கோப்பு இன்றி ஆட்சேர்ப்பில் கவனம் செலுத்துவதில் அர்த்தமில்லை!"

- டி.சிவராம்

ஏற்படுத்திய அழிவு கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. உதாரணமாக 1996 ஜூலைக்கும் 1997 மார்ச்சிற்கும் இடைப்பட்ட எட்டு மாதகாலத்தில் பலிகள் 2600க்கு மேற்பட்ட படையினரை கொன்றுள்ளனர். அத்துடன் பல சண்டைப் படகுகள், விமானங்கள் தாங்கிகள், பீரங்கிகள் என்பனவற்றை அழித்துள்ளனர். இவற்றின்

கூடியதாக இருந்தது. அரசின் படை வளங்களுக்கு அக்காலகட்டத்தில் 10-15 இலட்சத்திற்கு மேல் அழிவு ஏற்படவில்லை. இத்தனைக்கும் 1984-85இல் இலங்கைப் படைகள் அவற்றின் தற்போதைய அளவில் 12 சதவீதமாகவே இருந்தன. அவை நவீன பயிற்சி பெற்றிருக்கவில்லை. இந்தியாவின் ஆதரவு

மலையக மக்கள் முன்னணியின் சிரேஷ்ட உபதலைவரும் மலைய சமூக போராளியுமான திரு. வீ.ரி. தர்மலிங்கம் அவர்களின் திடீர் மறைவு மலையகமெங்கும் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது.

தோட்ட தொழிலாளர்களின் பின்னணியில் பிறந்து வளர்ந்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் தனது இளம் பிராயம் முதல் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளோடு தீவிரமான ஈடுபாடுகளை கொண்டிருந்தவர். தனது கல்லூரி படிப்பை முடித்து வந்த கற்று வளமொன்றில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த பொழுது மலையக இளைஞர் முன்னணியில் அங்கத்தவராகவும் அதன் பிரதான செயற்பாட்டாளர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார். 1960களின் பிற்பகுதியில் கவர்ச்சூடிய ஒரு கவர்ச்சிகர அமைப்பாக மலையக இளைஞர் முன்னணி விளங்கியது, அக்கால கட்டத்தில் மலையக இளைஞர்களை மலையக இளைஞர் முன்னணியின் கீழ் அணி திரட்டுவதிலும் அம்முன்னணியை

வீ.ரி: மலையகத்துக்கோர் பேரிழப்பு!

மலையகத்தின் பல பாகங்களுக்கு வியாபிப்பதிலும் முன்னின்று செயற்பட்டவர் திரு. தர்மலிங்கம் ஆவர். நாளடைவில் மலையக இளைஞர் முன்னணிக்கு தலைமை வகித்த திரு. இரா. சிவலிங்கம் அவர்கள் பூலங்கா சுதந்திர கட்சி ஆட்சியில் பதவிகளையும், சலுகைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு இந்த இளைஞர் உணர்வுகளை தனது வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக தாரைவார்த்துக் கொடுத்து நிலைமாரிய பொழுது பல இளைஞர் விரக்தி நிலைக்குள்ளாகினாலும் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் தனது சமூக பணியிலிருந்து விலகாமல் செயற்பட்டு வந்தார்.

ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் பதவிகள் பெற்று உயர்ச்சியை கண்டாலும் மலையக மக்களின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தை தொடர்ந்தும் தன்னகத்தே முன்னெ

டுத்து சென்ற பெருமை இவரைச் சாரும். மலையகத்தின் பொது எதிரிக்கு எதிராக செயற்படுவதை விட மலையக சமூகத்துக்குள்ளிருக்கின்ற சமூகத்துரோக சம்பந்தங்களைக் கெதிராக துணிவுடன் செயற்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து செயற்பட்டவர் இவர். அரசாங்கம் வழங்கிய பதவிகளை

யும் அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தி மலையக மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஆள முற்பட்ட மலையக தலைமைக் கெதிராக அரசியல் ரீதியாக செயற்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் மலையக மக்கள் முன்னணியை அரசியற் கட்சியாக உருவாக்கும் பணியில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். ஐ.தே.கட்சி ஆட்சியின் இனவாத அடக்கு முறையாளர்கள் இவரை சிறையில் அடைத்து வைத்தனர். இச்சம்பவமானது இவரின் சமூகப் பணியை திட்டமிடவும் போராட்டத் தன்மையை கூர்மைப்படுத்தவும் இவருக்கு உதவியது என்பதை விடுதலையடைந்து வந்ததன் பின்மிக தெளிவாக நிரூபித்து காட்டினார்.

அரையடிமை வாழ்வியலைக் கொண்ட மலையக தொழிலாளர்களின் சமூக நடையுடைய பாணியின்

பிரதிபிம்பமாக திகழ்ந்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் தானொரு மலையகத்தவன் என்பதை எல்லை யற்ற பெருமையுடன் பிரகடனப்படுத்தி வந்தார். அடிமைத்துவத்திற்கெதிராக தமது சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்ள மலையகம் முயற்சிகள் மேற்கொண்டுவருகின்ற இக்கால கட்டத்தில் அம்முயற்சியின் ஒரு நேர்மையான போராளியாக திகழ்ந்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களின் திடீர் மறைவு மலையகத்திற்கு ஒரு மாபெரும் பேரிழப்பாகும்.

திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் சரிநிகர் தொடங்கப்பட்ட காலமுதல் அதன் தொடர்ச்சியான வாசகராக இருந்து வந்ததுடன், அவர் சிறையில் இருந்த காலத்தில் எழுதிய 'மலையக அரசியலில் சமூக கலாசார அமைப்புகள்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைத் தொடர் ஒன்றையும் தொடர்ந்து எழுதிவந்தார். அன்னாரின் மறைவுக்காக சிரம் தாழ்த்தி அஞ்சலியை செலுத்தும் சரிநிகர் ஆசிரியர் குழு அதன் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

முறிந்த பணயிலிருந்து...

"நாங்கள் செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்! உனக்கு பென்சனோ?"

சகஜநிலைக்குத் திரும்புவது பற்றி இந்திய அதிகாரிகள் வெளிப்படையாகத் தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தபோதிலும் பொதுத்துறை பணியாளர்களும், ஆஸ்பத்திரி ஊழியர்களும், பல்கலைக்கழக ஊழியர்களும் வேலைக்குப் போகும் வழியில் மானிப்பாய், சண்டிலிப்பாய், தாவடி, உடுவில் மற்றும் மருதானமடம் ஆகிய இடங்களில் இந்தியப்படைபினரால் அடித்து உதைக்கப்பட்டனர்.

புனிசம்பர் 7ம் திகதி இரவு சுமார் மூப்பது விடுதலைப்புவிகள் கோண்டாவில் உள்ள ஒரு சிறுகோயிலுக்கு வந்தார்கள். அந்தப்பகுதியில் இருந்த மக்கள் அவர்களது வருகையினால் தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து விளையக்கூடும் என்று நினைத்து அவர்களை அந்த இடத்தை விட்டுச் சென்றுவிடுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். விடுதலைப்புவிகள் அந்த இடத்தை விட்டு நகர மறுத்தனர். அப்படியானால் தாங்கள் இதைப் பற்றி இந்தியப் படையினரிடம் சொல்லி விடப்போவதாக மக்கள் கூறினார்கள். "நீங்கள் மெனக்கெட வேண்டியதில்லை. அதை நாங்களே செய்து கொள்வோம்" என்று விடுதலைப்புவிகள் கூறியவாறு வானத்தை நோக்கிச் சுட்டனர். சனங்கள் அவசர அவசரமாக அந்தப் பகுதியை விட்டு வெளியேறிக் கொல்லுக்குள் புகுந்து கொண்டனர். மறு நாள் காலை யில் புதிதாக வந்திறங்கிய படைகள் அந்த இடத்தைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டன. அங்கே பிளந்தங்கி நின்று கொண்டிருந்த சில விடுதலைப்புவிகள் படைவீரர்களை நோக்கிச் சுட்டு விட்டு ஒடிவிட்டனர். இதில் இரண்டு வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். சகஜ நிலைக்குத் திரும்ப முகமாக இந்திய அதிகாரிகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையையொட்டி அன்று காலை இலங்கை போக்குவரத்து சபை ஊழியர்கள் சிலர் வேலைக்குப் போவதற்காக ஒரு பஸ்ஸில் கோண்டாவில் டிப் போவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். கோண்டாவில் சந்தியில் இந்தியப்படைபினரால் பஸ்தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, பஸ் சாரதியும் கண்டக்டரும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். காயமுற்ற நபர் வலியால் முனகிய ஒவ்வொரு தடவையும், சினமுற்றிருந்த இராணுவ வீரர்கள் பஸ்ஸை தாக்கி ஜன்னல்களை உடைத்து நொறுக்கினர். பஸ் சாரதியும் கண்டக்டரும் தங்களுடைய உயிர் அன்றோடு முடிந்தது என்று தான் நினைத்துக் கொண்டனர். அப்பொழுது அதிர்ஷ்டவசமாக அங்கு வந்து சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் தாக்குதலை நிறுத்துமாறு பணித்தார். இந்த கொடுஞ்சோதனையான நேரத்தில் மிகுதி இ.போ.ச. ஊழியர்கள் பஸ்ஸிற்குள் படுத்தவாறு கிடந்து கடவுளைப் பிரார்த்தித்த வண்ணம் இருந்தனர். அன்றிரவு கோண்டாவில் இருந்த தங்கள் வீட்டையாரும் கொள்ளையடித்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்

ருமுகமாக யாழ் பல்கலைக்கழக உபவேந்தரின் அலுவலக உதவியாளராக இருந்த துரைசிங்கம் அவர்களின் சகோதரர் பாலசிங்கமும் அவரது மாமனார் கோபாலசிங்கமும் வீட்டிலேயே நிற்க, மற்றவர்கள் கோயிலில் போய் இருந்தார்கள். வீடுகளுக்குள் நுழைந்த இராணுவத்தினர் வீட்டிலிருந்தவர்களை வெளியே வருமாறு அழைத்தனர். வெளியில் வந்த பாலசிங்கம் அவர்கள் கத்தியால் குத்திக்கொல்லப்பட்டார். கோபாலசிங்கம் அவர்கள் துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்களுடன் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். பாலசிங்கம் அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு தான் திரும்பி மூடித்திருந்தார். கோயிலின் நுழைவாயிலில் நின்று கொண்டிருந்த இரண்டு இளைஞர்கள் வெளியே அழைக்கப்பட்டுக் கத்தியால் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டனர். அன்றிரவு மட்டும் இப்படி ஆறு பொதுமக்கள் கத்தியால் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டனர். அன்றைய தினம் (டிச. 8ம் திகதி) காலை 11 மணிக்கு இணுவில் இருந்து கோப்பாய் வரையிலான பரந்த பகுதியில் திடீரென்று ஊரடங்குச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. வேலைக்குச் சென்றிருந்த பலரும் டவுனுக்கு அத்தியாவசியப்பொருட்களை வாங்கச் சென்றிருந்தவர்களும் இடையில் என்ன செய்வதென்றறியாது ஸ்தம்பித்துப் போயினர். வீடு திரும்பாவிட்டால் வீட்டில் எல்லோரும் தங்களுக்கு என்ன ஆயிற்றோ என்று நித்திரையின்றித் தவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று பலர் தங்களைப் பணயம் வைத்துக் கொண்டு பிரதான வீதிகளைத் தவிர்ந்துகொண்டு கிராமத்து ஒழுங்குகள் வழியே சுற்றிச்சுற்றி வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தனர். ஏழாலையிலுள்ள தனது வீட்டுக்குப் போய்ச்சேர பல்கலைக்கழக நூலகரான முருகவேள் அவர்கள் பட்டபாடு ஒரு சரியான உதாரணம். "நாங்கள் ராஜபாதை வழியாக மேற்கு நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தோம். ஆனால் தெற்கு நோக்கி செல்லும் சிலர் எம்மை அவசரமாகக் கடந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். என்ன விஷயம் என்று கேட்டறிய அவர்களை நிறுத்தினோம். அவர்களோ நிறுத்தாமல் எம்மைக் கடந்து சென்றனர். திடீரென்று துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சத்தங்கள் உஸ்ஸென்று எங்களைக் கடந்து பறந்து செல்ல ஆரம்பித்தன. நாங்கள் சைக்கிளைத் திருப்பிக் கொண்டு கிழக்கு நோக்கிச் செலுத்தினோம். பருத்தித்துறை வீதியைக் கடந்து, இருபாலையிலும் கோப்பாயிலும் நின்றிருந்த இராணுவ சென்றிகளைத் தவிர்ந்துக் கொள்வதற்காக வடக்கு நோக்கிய ஒழுங்குகளுக்கூடாக சென்றோம். கோப்பாய் சென்றி நின்றிருந்த இடத்திற்கு கிழக்கே 300 யார் தள்ளி ஒரு முனையில் கோப்பாய் - கைதடி வீதியைக் கடந்து இன்னொரு

ஒழுங்குகளுக்குள் புகுந்தோம். மேற்கொண்டு பருத்தித்துறை வீதியைக் கடந்து மேற்கு வழியாக ஒரு ஒழுங்குகூடாக புத்தூர் நோக்கிச் சென்றோம். பிறகு புத்தூர் - சன்னாகம் வீதி வழியாக வந்து ஏழாலை போய்ச்சேர்ந்தோம்" இந்த மாதிரியான "சகஜமான" சூழ்நிலையில் தான் ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தனர்! நவம்பர் 27 ம்திகதியன்று கணநாதன் அவர்கள் சண்டிலிப்பாயிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கையில் கட்டுடை மதகடியில் இருந்த சென்றியால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார். அங்கே இடுப்பளவு தண்ணீரில் நின்று கொண்டிருந்த வேறு ஒன்பது பேருடன் சேர்ந்து கொள்ளுமாறு இவரும் பணிக்கப்பட்டார். அவர்களில் மூன்று பெண்களும் இந்திய அமைதிப்படை வழி கோலியிருந்த 'சகஜ நிலைமை' யையொட்டி யாழ்ப்பாணம் போய் பென்ஷன் பணத்தை எடுத்து வரப்போயிருந்த ஒரு பென்ஷன்காரரும் இருந்தனர். அந்த வீரர்களிடம் தன் நிலை எடுத்துச் சொல்லிக் கொஞ்சினார். "நாங்கள் செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அழகில் உனக்கு பென்ஷன் வேண்டிக் கிடக்கிறது" என்று அவர்கள் கூறினார்கள். மூப்பது படைவீரர்களைக் கொண்ட தங்கள் கோஷ்டி ஒன்று விடுதலைப்புவிகளைத் தேடிச் சென்றிருப்பதாகவும் அவர்களில் ஒருவருக்கு ஆபத்து என்றாலும் அங்கு நிற்கும் அனைவரும் கொல்லப்படுவார்கள் என்றும் படைவீரர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். தண்ணீருக்கு மேலேயும் அவர்களைச் சுற்றிலும் அவ்வப்பொழுது துப்பாக்கிச் சூட்டு நடந்த வண்ணம் இருந்தது. சண்டிலிப்பாய் சென்றியில் நின்ற ஒரு சீக்கியப் படைவீரரிடம் ஏற்கெனவே பரிச்சயம் கொண்டிருந்த கணநாதன், "நீங்கள் என் நண்பரல்லவா?" என்று சொல்லிப் பார்த்தார். "இன்று நீங்கள் என் நண்பரல்ல" என்று பதில் வந்தது. இந்திய அமைதிப்படையிலிருந்து யாரோ ஒருவர் என்ன நடக்கிறது என்று வயர்லஸ் மூலம் விசாரித்திருக்கிறார். போர் வீரர்களில் ஒருவர் "அரிசிக்காக இங்கு ஒரு கியூ நின்று கொண்டிருக்கிறது" என்று பதிலளித்தார். அந்தச் சிறுநகைச்சுவையை அனைவரும் ரசித்ததாகத் தோன்றியது. நாற்பத்தைந்து நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். அந்த நேரத்திற்குள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் அனைவரும் சகல தெய்வங்களையும் வேண்டிக் கொண்டிருந்தனர். மறுநாள் விடுதலைப்புவிகளின் ஒரு குழுவைச் சுற்றி வளைத்தபோது இந்திய அமைதிப்படையைச் சேர்ந்த பதினொரு வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

2ம்...

குடிமகனாதம் கவிஞனும்தான்

நான் அசல் கவிஞன்...; நீ ஒரு வாசகன்...;
எனைய எல்லோரும் வெறும் மனிதர்கள்...
நான் கவிஞனெனக் கொள்வதும்
நீ வாசகனாகிக் கொள்வதும்
ஒரு அடையாளம் தான்...
அடையாளமே அற்றுப் போய்விடும்
எனும் பயத்தின் அடையாளம்...
கவிஞர்கள் -
எப்போதும் வித்தியாசமாகிக் கொள்வதும்
இந்த -
அடையாளம் தேடும் போராட்டத்தின்
அடையாளமே...

கவிஞர்களின் பிரச்சினைகள் அகங்காரம் முனைத்தவை...
நான் ஒரு கவிஞன் மட்டுமல்ல
அதனால்தான் எனது கவிதைகளுக்கு
அகங்காரங்கள் ஏராளம்...
இவற்றையெல்லாம் புரிந்து விட்டால்
எனதும் உனதும் பாதைகள்
வேறாகிக்கொண்டிருந்து...

என்தகிப்பு நான் எழுதுகிறேன்
உன் அரிப்பு நீ வாசிக்கிறாய்...
யாரும் யாரையும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை
கவிஞர்களின் விருப்பமெல்லாம் இதுதான் -
உலகில் -
எல்லாமே இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்...
நிர்ப்பந்தமே இல்லாமல்...

அந்த வகையில் -
நானும் நீயும் ஒன்றேதான்...
ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த்ததேயில்லை...
எனினும் -
10 நிமிடங்கள் எனது கவிதைகள் பேசினால்
பூர்வமனைத்தும் தெரிந்துவிடும் உறவு எமக்குள்...

நான் பேசினீர் கேட்டாலும்
நீ எழுதி நான் படித்தாலும்
வித்தியாசம் எதுமில்லை...
தன் மகாந்தச் சேர்க்கை போல...
தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வதைப்போல...

தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வது
கலைஞர்களின் அறிவு...
அதுதான் -
மனோவியாதியின் ஆரம்ப அறிவுருயும் கூட...
கோடாறு கோடிப்பேர் பிறரோடு பேசுகையில்
நான் மட்டும் என் தனக்குள்ளே பேசவேண்டும்...?

அப்படியெனில் -
என்பெற்றோர்களுக்குப்
பிள்ளை என்பதற்கு அடுத்தபடியாக
உண்மையில் நான் யார்...?
ஓர் கவிஞனா...?
கவிஞனென்றால் அதனை என்னைத்தவிர
வேறு யாரும் ஜீரணிப்பதற்கு இல்லை...!
ஸ்ரீலங்காவின் ஊழியனா...?
அல்லதோர் குடிமகனா...?
ஊழியன் என்றால் குடிமகன்தானே...
ஊழியன் என்பது - 1. 7 மில்லியன் பேருக்கும் பொருத்தமாகிறதே...
குடிமகன்தான் ரொம்பப் பொருத்தம்
ஆனால்
மேற்கொண்டு கேள்விகள் எதுவும் கேட்காமல்
ஒப்புக்கொள்கின்ற குடிமகனேதான் நான்...!

நாற்பட்டிருக்கிற பள்ளி

கடந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் 17 வருட காலத்தில் இராணுவத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொலைகளும், பாலியல் வன்முறைகளையும் புதைகுழிதோண்டி அம்பலப்படுத்திய பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்தது முதல் இன்று வரைக்கும் ஐ.தே.க. அரசினால் நடத்தப்பட்ட கொடுமைகளை விட மிகவும் கொடுமான முறையிலும், கச்சிதமான, முறையிலும் மர்மக் கொலைகளிலும், பாலியல் வன்முறைகளிலும் இராணுவத்தினர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்களின் நடவடிக்கைகள் யாவும் கண்ணை மூடிப்பால்குடிக்கும் பூனையின் நிலையைப் போலிருந்தாலும் ஓரளவுக்காயினும் சம்பவங்கள் வெளிவரத்தான் செய்கின்றது.

இங்குள்ள நிலைமைகளைப் பொறுத்தவரையில் மூன்றாவது கட்டப்போர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல் கிழக்கில் இவ்வாறான வன்முறைகள் தளைத்துள்ளதும், இதனைப் புடம்போட்டுக்காட்ட முடியாத நிலையுமே வேருன்றி உள்ளது. இன்று வரைக்கும் கிழக்கில் பதினான்குக்கும் மேற்பட்ட பாலியல் வன்முறைகள் இராணுவத்தினரால் புரியப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அனைத்தும் இவர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற அச்சுறுத்தலினால் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன. பாலியல் வன்முறைக்குட்பட்டவர்கள் அல்லது சம்பவத்தைப்பார்த்தவர்கள் கூட வெளியில் சொல்ல முடியாத நிலையே இருக்கின்றது. இன்றைய நிலையில் இராணுவத்தினால் உயிருக்கு கொடுக்கும் அச்சுறுத்தலினால் உயிரை மட்டுமாவது பாதுகாத்துக்கொண்டால் போதும் என்ற நிலையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இச்செயல் மூடிமறைக்கப்படுவதனால் சமூகத்தில் தங்களைப்போல் இன்னும் எத்தனை பெண்கள் இந்த நிலைக்கு ஆளாகப்போகின்றார்கள் என்பதை உணராதவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இந்தச் சம்பவம் அம்பலமாக்குகின்ற வேளையில் சமூகத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக்கி விடுவோர் என்ற நிலையிலும் இவ்வாறான சம்பவங்கள் மூடிமறைக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது.

இதற்கு ஒரு சம்பவம் உதாரணமாகும். மைலம்பாவெளி தண்டவாள் பகுதியில் உள்ள வீட்டுத் திட்டப் பகுதியில் புஷ்பராஜா வனிதா என்ற பெண் மைலம்பாவெளி இராணுவத்தினரால் கடந்த வருடம் கடைசிப்பகுதியில் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளார். சம்பவதினம் இரவு 11 மணியளவில் வீட்டினுள் புகுந்த இராணுவத்தினர் புஷ்பராஜாவையும், மனைவியையும் எழுப்பி ஆயுத முனையில் பக்கத்துக் குடிசைக்கு கொண்டு சென்றுபடுக்குமாறு பணித்துவிட்டு ஒருவர் காவல் நின்றுள்ளார். வனிதாவை ஏனையவர்கள் அருகில் உள்ள காட்டுப்பகுதிக்கு பலாத்காரமாக இழுத்துச்சென்று பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தினர். இவர் உடல்சோர்ந்து மயங்கிய நிலையில் விட்டுச் சென்றுள்ளார். ஆனால் இச்சம்பவத்தை இன்றுவரைக்கும் இந்த சமூகத்திற்கும், இராணுவத்திற்கும் பயந்து புஷ்பராஜாவோ அல்லது வனிதாவோ வெளியில் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இது போன்ற இன்னமொரு சம்பவம் தன்னாமுனை என்னும் இடத்தில் 17.3.97 அன்று நடைபெற்றது. வேலன் ராசம்மா (39), வேலன் வசந்தா (28) ஆகிய சகோதரிகள் இருவரும் 17 மிகதி இரவு 11.30 மணியளவில் மைலம்

பாவெளி இராணுவ முகாமைச் சேர்ந்த ஐந்து இராணுவத்தினரால் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

சம்பவம் நடந்த அன்று இரவு இராணுவத்தினர் இவர்களுடைய வீட்டுக்கு வந்து கதவைத்திறக்குமாறு கொச்சைத் தமிழில் கூறிய பொழுது தாங்கள் கதவைத் திறக்கவில்லை. அவர்களாகவேதான் கதவைத் தள்ளி உடைத்து இரு பெண்களுடைய தாயை, ஒரு இராணுவத்தினர் ஆயுதத்தைக்காட்டி வேறு இடத்திற்கு கூட்டிச்சென்று காவல் இருந்ததாகவும், ஏனைய நான்கு பேரும் தங்களைப் பலாத்காரமாக காட்டுப்பகுதிக்கு கொண்டுச்சென்று மாறி மாறிப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தியதாகவும் கூறுகின்றனர்.

வேலன் வசந்தா இச்சம்பவத்தால் மனமுடைந்து நஞ்சு அருந்தி, வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டதாகவும் தெரியவருகிறது.

இச்சம்பவம் பொலிசாரினால் கையாளப்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட இராணுவத்தினரை அடையாள அணிவகுப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட போது சம்பந்தப்பட்ட இராணுவ வீரர்களில் ஒருவரை ராசம்மா அடையாளம் காட்டியுள்ளார். இவைகளெல்லாம் முடிந்தபின் இந்தப் பெண்கள் இராணுவத்தினரால் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். இதையார் பொலிசுக்குச் சொன்னது என்றெல்லாம் மிரட்டியுள்ளனர். இவ்வாறான சம்பவங்கள் வெளிவந்த பின்னரும் மிரட்டப்படும் சம்பவங்கள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன.

கடந்த வருடம் மார்ச்சு மாதம் கல்குடா பட்டியடிசைச் சேர்ந்த கணபதிப் பிள்ளை சொர்ணம்மா (35) என்ற பெண், ஏழு இராணுவத்தினரால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

இவர்கள் சம்பவ தினம் சொர்ணம் மாவின் கடைக்குச் சென்று மதுபோதையில் பீடி கேட்டுள்ளனர். இவர் கொடுக்க மறுத்ததால் இவர்கள் ஏழு பேரும் மாறி மாறிப் பலாத்காரம் புரிந்துள்ளனர்.

வாழைச்சேனை, தியாவெட்டு வாளைச் சேர்ந்த சதாசிவம் தவமணி, பொன்னம்பலம் ஜெயந்தி மாலா ஆகிய இரு பெண்களும் வாழைச்சேனை பொலிசாரினால், பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

சம்பவம் நடந்த 8.1.97 அதிகாலை 2.30 மணியளவில் வீதியால் சென்று கொண்டிருந்த 4 பொலிசார் வீட்டினுள் வெளிச்சம் இருப்பதைக் கண்டு கதவைத் தட்டி எங்களைப் புலிகள் துரத்துகிறார்கள். எங்களில் ஒருவரைச் சுட்டுவிட்டார்கள். அடைக்கலம் தாருங்கள் என்று கூறி வீட்டுக்குள் வந்தவர்கள் உடனே விளக்கை அணைத்துவிட்டார்கள். இந்த நாலு பேரில் ஒருவர் அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

இது போன்று ஒரு பிள்ளைக்குத் தாயான ஏறாலூரைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணும் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

மண்டூரைச் சேர்ந்த நான்கு பிள்ளைகளுக்கு தாயான ஒரு குடும்பப் பெண் 31.12.1996 அன்று மண்டூர் விசேட அதிரடிப்படையினரால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

சம்பவம் நடந்த அன்று அந்தப் பெண் வயலுக்குச் சென்ற தனது கணவனுக்கு மதிய உணவு எடுத்துச் சென்ற போது இடையில் வழிமறித்த அதிரடிப்படையினர் காட்டுக்குள் இழுத்துச் சென்று பலாத்காரம் புரிந்து மயங்கிய நிலையில் விட்டுச்சென்றுள்ளனர். இறுதியில்

A. HAKK.

இந்தப் பெண்ணின் கணவனும் இவளுடன் சேர்ந்து வாழ மறுத்து விட்டான்.

இவைகளெல்லாவற்றையும் விட கடந்த 17.05.1997 அன்று நடந்த சம்பவமே மிகக் கொடுமானது. அன்பையும் கருணையையும் போதித்த புத்த பெருமான் பரி நிர்வான மடைந்த வெசாக் வாரத்தில் அம் பாறை 11ம் கொலணியைச் சேர்ந்த கோணேஸ்வரி செல்வகுமார் (35) என்ற பெண் நிர்வானமாக்கப்பட்டுப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அப்பெண்ணின் பிறப்புறுப்பில் கிரனைட்டை வெடிக்கவைத்துக் குருமராக கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவமாகும்.

இவ்வருடத்துக்குள் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஆயுதநாங்கிய படையினரால் நடாத்தப்பட்ட சில பாலியல் வல்லுறவுச்

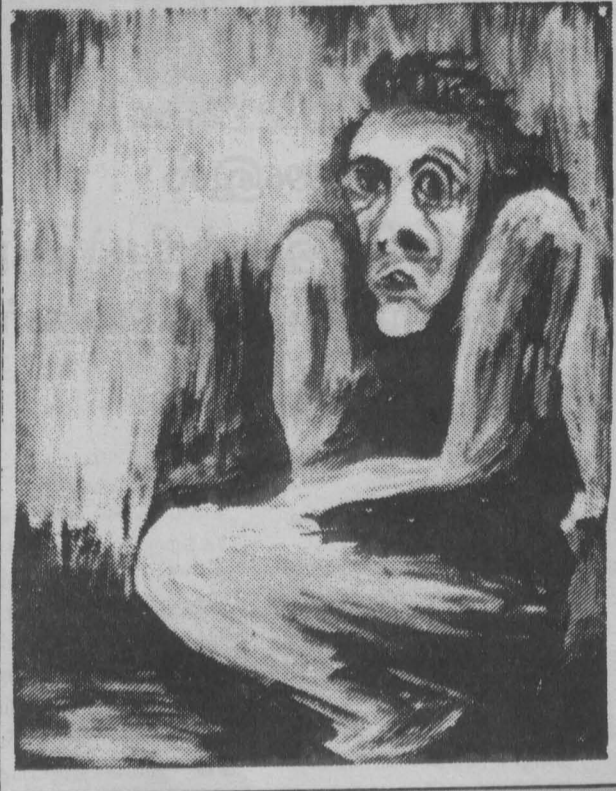
நாள்	பெண்ணின் பெயர்	இடம்	வல்லுறவு புரிந்தவர்/கள்	பெண்ணின் நிலை	வ
டிசம்பர்.31 (1996)	30 வயது பெண் (பெயர் தெரியவில்லை)	மண்டூர்	3 விசேட அதிரடிப்படையினர்	வைத்தியசாலையில் சிகிச்சைக்குப் பின் வீடு திரும்பியுள்ளார்.	மூன்று கால்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.
மார்ச் 17	1. வேலன் இராசம்மா (39) 2. வேலன் கோணேஸ்வரி	மயிலம்பாவெளி	4 படையினர்	3 நாட்களுக்குப் பின் வைத்திய பரிசோதனை செய்யப்பட்டதால் 1.எ.எ.ஓ பாலியல் வல்லுறவுக் கான ஆதரவில்லை என அறிக்கை. (6 மணித்தியாலங்களுக்குள் பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டுமா) ஒருவர் தற்கொலைக்கு முயற்சி	மே 12 இரவு 12 மணிக்குப் பின்னர் பொதுமக்கள் நடக்கக்கூடாது என அறிக்கை.
ஜனவரி.9	1. சதாசிவம் தவமணி (தாய்) 2. பொன்னம்பலம் ஜெயந்தி (மகள்) 3. பக்கத்து வீட்டு பெண்	தியாவெட்டுவான் - வாழைச்சேனை	3 படையினர்	வைத்தியசாலையில் சிகிச்சைக்குப் பின் வீடு திரும்பியுள்ளார்.	இரு பால்கள் வரை விளக்கப்பட்ட செய்யப்பட்ட
மே.17	முருகேசுப்பிள்ளை கோணேஸ்வரி (35)	மட்டு 102ம் காலனி	10 பொலிசார்	பாலியல் வல்லுறவுக்குப் பின் பெண்ணுறுப்பில் கைக்குண்டை வெடிக்கச் செய்து கொல்லப்பட்டுள்ளார்.	பரிசோதிக்கப்பட்டுள்ளார்.
மார்ச் நடுப்பகுதி	கல்வியங்காடு ஆடைத் தொழிற்சாலையில் பணி புரியும் பெண் (பெயர் தெரியவில்லை)	நாவற்குடா	புளொட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த குயிலன்	கடத்திச் சென்று இரு நாட்கள் மறைத்து வைத்து பாலியல் வல்லுறவு புரியப்பட்டுள்ளார்.	பயத்திற்குரிய இதுவல்லுறவு

அட்டவணைத் தொகுப்பு:

வல்லுறவுகளுக்கு
இரையாகும்
பெண்கள்!

மது

தங்கள் காம இச்சை
துக்கொண்டவர்கள்
வரியின் பெண் கு
குண்டை வைத்து வெ
சந்தோஷப்பட்டனர்
இந்தச் சத்தத்தில் எ
குமாரையும், மகனை
கப்பட்ட உடலை
வளவினுள் புதைக்
துள்ளனர். இச்சம்ப
மாவது போய்ச்
உன்னையும் உன் பி
குடும்பத்தோடு அ
என்று கூறிச்சென்று
இந்தச் சம்பவத்தில்
களில் மூன்று பொ
வர். இவர்கள் என
போக்குவரத்துச் செ
அறிமுகமானவர்கள்
குமார் கூறினார்.
இச்சம்பவத்தை நே
கொண்டிருந்த செ
மகன் மனோ ரீதிய
பட்டுள்ளார்.
ஒட்டுமொத்தமாக
போனால், கிழக்க
மட்டில் ஆயுதம்
பவர்களே இராஜா
வைத்திருந்தால், ந
செய்யலாம், எப்படி
என்ற நிலையே இங்
எத்தனையோ பெ
புகள் இருந்தும்
நிலையை எடுத்துக்
அமைப்புகளோ
கள். இவ்வாறான வ
எதிராக ஆர்ப்பாட்
ப்போ தெரிவிக்க
பிரிகேடியரின் அ
காத்து நிற்கின்ற அ
இவர்களும் இருக்கி
உண்மையில் எங்க
பாட்டம் இராணு
எதிரானதே. இது
பிரிகேடியர் தரு
தைக்கூட இவர்கள்
களாகவே இருக்கி
இந்த நிலையில் பெ
புகள் மட்டும்தான் இ
செய்யவேண்டும்
அரசு சார்பற்ற நி
தமிழ்ப் பாராளும
னர்கள் ஆணவரும்
எடுத்துச் செய்ய
முக்கிய விடயமாகு

Constantine

* கோணேஸ்வரிகள்.....!

*நேற்றைய அவளுடைய சாவ - எனக்கு
வேதனையைத் தரவில்லை.
மறத்துப்போய்விட்ட உணர்வுகளுள்
அதிர்ந்து போதல் எப்படி நிகழும்!?*

*அன்பான என் தழிழ்ச்சிகளே,
இத்தீவின் சமாதானத்திற்காய்
நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்!?
ஆகவே; வாருங்கள்
உடைகளைக் கழற்றி
உங்களை நிர்வாணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்
என் அம்மாவே உண்மையும் தான்.*

*சமாதானத்திற்காய் போரிடும்
புத்தரின் வழிவந்தவர்களுக்காய்
உங்கள் யோனிகளை திறவுங்கள்.
பாவம்,
அவர்களின் வக்கிரங்களை
எங்கு கொட்டுதல் இயலும்.*

*வீரர்களே! வாருங்கள்
உங்கள் வக்கிரங்களை தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
என் சின்னால்*

*எனது பள்ளித் தங்கையும் உள்ளாள்.
தீர்த்தா எல்லாம்*

*அவ்வளவோடு நின்று விடாதீர்!
எங்கள் யோனிகளின் ஊடே
நாளைய சந்ததி தளிர்ப்பிடக்கூடும்.*

*ஆகவே;
வெடிவைத்தே சிதறடியுங்கள்
ஒவ்வொரு துண்டுகளையும் கூட்டி அள்ளி
புதையுங்கள்
இனிமேல் எம்மினம் தளிர்ப்பிட முடியாதபடி.*

*சிங்கள சகோதரிகளே!
உங்கள் யோனிகளுக்கு
இப்போது வேலையில்லை.*

-கலா

* 17.05.1997 அன்று பத்து பொலிசாரால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள் ளாக்கப்பட்டு, பெண் குறியில் கிரனைட் வைத்து கொல்லப்பட்ட மட்டக்களப்பு 11ம் கொலனியைச் சேர்ந்த மூன்று பிள்ளைகளின் தாய்.

**வவுனியா:
கொத்தடிமைச் சீவியம்!**

வவுனியாவிலுள்ள நலன்புரி நிலையங்களில் வசிக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சொல்லொண்ணாத்துயரங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். வவுனியாவிலுள்ள 14 நலன்புரி நிலையங்களிலும் சுமார் 15 ஆயிரம் பேர் கடந்த பத்து மாதங்களாக தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

கடந்த பத்துமாதங்களுக்கு முன்னர் இராணுவக் கட்டுப்பாடற்ற வன்னி பெருநிலப்பரப்பில் யாழ் மாவட்டத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்து வசித்த மக்கள், கிளிநொச்சியில் இடம்பெற்ற 'சத்ஜெய' இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து அங்கிருந்து இடம் பெயர்ந்து, இராணுவக்கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசமான வவுனியாவை வந்தடைந்தனர். இடம்பெயர்ந்த மக்களின் வருகையைத் தொடர்ந்து வவுனியாவிலுள்ள பாடசாலைகள் யாவும் முகாம்களாக மாற்றப்பட்டன. இந்தப் பாடசாலைகளில் (நலன்புரி நிலையங்களில்) வயது வித்தியாசமின்றி வயோதிபர்கள், இளைஞர்கள், யுவதிகள், சிறுவர்கள், குழந்தைகள் என பலதரப்பட்டவர்களும் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். வவுனியாவிலும் தென்பகுதியிலும் தமது பிள்ளைகளுடன் வசிக்க வந்த பெற்றோர்கள், உறவினர்களுடன் வசிக்க வந்த உறவினர்கள், அரசாங்க அலுவலர்கள் என பல தரப்பட்டவர்களும் ஆடு, மாடுகளைப்போல் முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்பதற்காக நெலுக்குளம், பூந்தோட்டம் ஆகிய இடங்களிலும் மண்டப நிலைகள் அமைக்கப்பட்டு அங்கு மக்கள் மாற்றப்பட்டனர். சில பாடசாலைகளில் குறிப்பிட்ட இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.

நெலுக்குளம், பூந்தோட்டம் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்ட மண்டபங்களில் ஐந்துக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட குடும்பமொன்றுக்கு 100 சதுர அடி இடத்தை ஒதுக்கிக்கொடுத்தனர். இந்த 100 சதுர அடிக்குள் தான் இந்தக் குடும்பத்தினர் சமைக்க வேண்டும், தமது மூட்டை முடிச்சுகளை வைக்க வேண்டும், நித்திரை கொள்ள வேண்டும். போதிய மலசல கூடங்கள் கிடையாது. முகாம்களில் அமைக்கப்பட்ட தொட்டிகளில் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு மட்டும் தண்ணீர் இருக்கும். இதனால் மலசல கூடங்களுக்கு கூட தண்ணீர் இன்றி மக்கள் அலைந்து திரிய வேண்டியுள்ளது. ஆடைகளை உலர்த்தவோ, நீராடவோ பெருஞ் சிரமத்துக்கு ஆளாகின்றனர்.

தொட்டிகளில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் முகாம்களுக்கு அண்மையில் உள்ள வீடுகளில் உள்ள கிணறுகளுக்கு நீராட செல்லும் மக்கள் அனுமதி இன்றி வெளியே

சென்றனர் என்றபடியால் கைது செய்யப்பட்டு பொலிஸ் நிலையங்களில் தடுத்து வைக்கப்படுகின்றனர். பூந்தோட்டத்தில் இயங்கும் வெளிக்குளம் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலய நலன்புரி நிலையங்களில் மண்டபங்களுக்கிடையே தண்ணீருக்காக குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நீர் ஒடுவதற்கு வடிகால்கள் (வாய்க்கால்கள்) அமைக்கப்படவில்லை. இதனால் நீர் தேங்கி நிற்கின்றது. நீர் தேங்கி நிற்பதனால் நுளம்பின் தொல்லைதாங்க முடியாமல் மக்கள் இரவு முழுவதும் கண்விழித்திருக்கின்றனர்.

சகல முகாம்களிலும் சுகாதார சீர்கேட்டினால் கண்ணோய், அம்மை, வயிற்றோட்டம், வயிற்றுழைவு, மலேரியா போன்ற நோய்கள் தீவிரமாகப் பரவிவருகின்றன. இந்நோய்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் ஏதும் செய்யப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. முகாம்களில் இருந்து வெளியே செல்வதற்கு நான்கு மணித்தியாலங்கள் மட்டும் அனுமதி வழங்கப்படுகின்றது. இந்த அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சகல முகாம்களிலும் மக்கள் நீண்ட கியூ வரிசையில் அதிகாலையில் இருந்தே காலைக்கு நிற்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு சிலர் முகாம்களிலுள்ள பொலிசாருக்கு அன்பளிப்புக்களைக் கொடுத்து சலபமாக அனுமதி பெற்று வெளியே செல்கின்றனர்.

முகாம்களில் இருந்து நிரந்தரமாக ஒருவர் வெளியே செல்ல வேண்டுமென்றால், அது இலகுவில் நடக்கக் கூடிய காரியமல்ல. ஒவ்வொரு முகாம் பொறுப்பதிகாரியும் ஒவ்வொரு விதமாக நடந்து கொள்கின்றனர். இவர்களுக்கென உயர் அதிகாரிகளினால் வழங்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள் எதையும் இந்த முகாம்பொறுப்பதிகாரிகள் கவனத்தில் எடுப்பதில்லை. தாங்கள் நினைத்ததையே செய்கின்றனர். உயர் அதிகாரிகளினால் வழங்கப்பட்ட சுற்றுநிருபங்கள், அறிவுறுத்தல்கள் எதையும் இவர்கள் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. ஒவ்வொரு முகாம் பொறுப்பதிகாரிகளும் தங்களுக்கென தனியான தொரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்கின்றனர். இன்று ஒன்றைச் சொல்லுவார். நாளை அது அப்படி இல்லை, இப்படித்தான் செய்யலாம் என்று கூறுவர். தங்களின் சேட் பொக்கிறுகளை நிரப்புவதற்கு ஏஜண்டு களை ஒவ்வொரு வரும் அமர்த்தியுள்ளனர்.

இன்று மக்கள் இந்த முகாம்களில் இருந்து வெளியேறி, வவுனியா நகருக்குள் வசிப்பதற்கும், வவுனியாவுக்கு தெற்கே வசிப்பதற்கும் பல ஆயிரம் ரூபாய்களை அளிக்க வேண்டியுள்ளது. ரூபாய்களை அளந்தால் சுற்றுநிருபங்கள் அறிவுறுத்தல்கள் எதுவும் கிடையாது. முகாமை விட்டு வெளியேறி

விடலாம்.

வவுனியா நகருக்குள் இடமாற்றம் கிடைத்த அரசாங்க அலுவலர்கள் 80 வயதுக்கு மேற்பட்ட வயோதிபர்கள் கூட இன்று இந்த முகாம்களை விட்டு வெளியேற முடியாமல் துடியாய் துடிக்கின்றனர்.

அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து தமது குடும்பத்தை நடாத்துகின்ற பல குடும்பஸ்தர்கள், வெளியில் சென்று கூலி வேலை செய்து தமது குடும்பத்தை பராமரிக்க முடியாமல் பரிதவிக்கின்றனர். நான்கு மணித்தியாலத்துக்கு மட்டும் வழங்கப்படும் அனுமதியுடன் வெளியில் சென்று கூலி வேலை செய்ய முடியுமா? முன்னர் நாளொன்றுக்கு 12 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு ரூபா 50/=, 12 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு ரூபா 30/= அரசினால் வழங்கப்பட்டது. இதனைக் கொண்டு ஒருவாறு தமது குடும்பத்தை பட்டினிச்சாவில் இருந்து காப்பாற்றினார்கள். ஆனால் தற்போது ஒரு வாரத்துக்கு ஒருவருக்கு ரூபா 84/= பெறுமதியான உலர் உணவுப் பொருட்கள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. ஐந்துக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பமொன்றுக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூபா 1260/= பெறுமதியான உணவுப்பொருட்களையே வாங்க முடியும். இது அந்தக்குடும்பத்துக்கு ஒரு வாரத்துக்கு கூட போதுமானதல்ல. இதனால் பலர் முகாம்களில் இன்று ஒரு நாளைக்கு ஒரு நேரம் கூட சாப்பிட முடியாமல் பட்டினிச்சாவை எதிர்நோக்குகின்றனர். கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக உலர் உணவுப் பொருட்களை வழங்கியவர்கள் இன்று வரை சமையல் பாத்திரங்களை வழங்கவில்லை.

வவுனியாவிலுள்ள நலன்புரி நிலையங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் இன்று சகல அடிப்படை வசதிகளும் இன்றி சொல்லொண்ணாத்துயரங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் தாம் விரும்பிய இடங்களுக்கு சென்று குடியமர விடிவு காலம் எப்போது பிறக்கும் என ஏங்கித்தவிக்கின்றனர்.

வவுனியா நலன்புரி நிலையங்களுக்கு வெளியே துதுவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரிகள் விஜயமொன்றை மேற்கொண்டு, தமது விருப்பத்துக்கு அமைய குடியமர்த்துவதற்கு வழி ஏற்படுத்த வேண்டுமென முகாம்களில் வசிக்கின்ற மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர்.

- அன்பு -

முன்னைய மாதிரியில்லை இப்போது. வெயிலின் கொடுரத்துக்கு தாக்குப்பிடிக்க முடிவதில்லை. எங்கும் வெட்ட வெளிதான். இந்நீண்ட வெளிக்குள் தடையின்றி நீண்டு இழுபட்டு நடுநடுங்கிப் போகின்றது பார்வை. கொதித்து பொங்கி வழிதல் கூட கண் ஓரங்களில் தெரியும். இந்த வெளிக்குள் பச்சையான மரம், செடி, கொடி, முதல் புல் பச்சை நிறமானதென்பதெல்லாம் ஞாபகமில்லாமல் போனது, கண்டு கொள்ளவே முடிவதில்லை. வளியென்பது அசையாமல் காற்றில்லாமல் போனது. தள்ளித் தூர்த்த மரங்களில்லாததால் அங்கேயே கிடக்கின்றது கட்டுப்பட்டது மாதிரி. இப்படியான வழியில்தான் பல்செல்லாம் மூச்சு வாங்கிப் போக வேண்டியுள்ளது. பல இடங்களில் பஸ் நின்று ஆக்களை இறக்கி அனுப்பும் கடவைகளும் இல்லாவிட்டால் பாதையை முறித்து கிறவல் ரோட்டில் விழுந்து விழுந்து போக வேண்டிய சுற்றுக்களையும் தாண்டித்தான் இப்போதைய பிரயாண மெல்லாம்.

ஆனாலும் இதுவும் தொடர்ந்து நிகழ்வதில்லை, எப்போதாலும் ஸ்தம்பித்துக்கொள்ளும். இந்த நிறுத்தமும் வாரம், மாதமென நீண்டோ மிகக் குறைவான நாட்கணக்கில் குறுகியோ இருக்கக்கூடிய நிச்சயப்படுத்தப்பட முடியாத பயணங்கள் தொடர்ந்தாலும் பாதுகாப்பு எல்லை திறக்கப்படும் நேரங்களுக்கமைவாகவே நடக்கின்றது. இவ் எல்லை திறக்கப்படும் நேரத்துக்கு முந்தி வந்தாலும் அடைக்கப்பட்ட கடவையில் நிழலே தென்படாத வெட்டைக்குள் குந்தி, அடுக்கடுக்காய் காத்துக்கிடந்து இழவு காத்து திரும்பவேண்டிய முன்னைய மாதிரியமையாத அலுத்த பயணங்களாகத் தானிருக்கின்றது. அவசரத் தேவைக்காய் மட்டும் பஸ் ஏற வேண்டிய காலம், எதிர்பார்க்க முடியாத பல் போக்குள்ள பொழுதுகள். வரும் பஸ்லும் ஆயுதங்களைச் சுமந்து கொண்டு சென்று விடும். நேரத்துக்கு வரக்கூடிய ரெயிலும் இல்லை (தண்டவாளங்களே இல்லாத போது ரயில் எப்படி வரும்). இருக்கைக்குமட்டும் ஆட்களேத்தும் இன்டர்சிடி பஸ்களில் போவதென்றால் ஒரு கிழமைக்கு முன்பதிவு பண்ண வேண்டும், காசும் இரண்டு மடங்கு. நிச்சயிக்கப்படாமல் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட பயணங்களுக்கு இது ஒத்து வராது.

“சாமானுகள் விக்ரிக்ர விலைக்குள்ள, போய்த்திரும்புற காசில போய்ச் சேர்ந்திட்டா சரியா, திரும்பி வாரதுக்கு ஏது காசி” ஊருக்குள் கிழடு கட்டைகளுக்கும், ஏழைக்கும்தான் இந்தக் கவலை. ஆனால் இளசுகளுக்கும் குடும்பக்காரனுக்கும் இதுதான் விருப்பம். “ஆக்கள் குறைவெண்டதால் செக்கிங்கில நேரத்தோட போயிடலாம் வெயிலில காயத்தேவல்ல” என்றும் “கதவு யன்னல் பூட்டித்தா புழுதி உள்ளுக்கு வராது இல்லாட்டி மூக்குக்குள் புத்து கட்டின மாதிரித்தான் இருக்கும்” இப்படித்தான் நிறையப்பேர் காசெல்லாததையும் விட வதையிலிருந்து விடுபடுவதையே பெரிய காரியமாக நினைக்கிறார்கள். இது உண்மையாகப் பட்டுத் தொலைப்பதாலேயே, பல பஸ் சொந்தக் காரர்களுக்கு தொந்தி விழ ஆரம்பித்துவிட்டது.

எப்படித்தான் பூமாலையாய்ப் போனாலும் குரங்கு கையில் மாட்டுப்பட்டுத்தானாக வேண்டும். சிடுசிடு மூஞ்சியில் எப்பொழுதாகிலும் பிறையைக் கண்ட கரடிபோல இளவயதுப்புள்ளையையோ, தோல் சுருங்காத வெள்ளையான பெண் முகத்தையோ காணும் போது, சின்னப் பிள்ளைகளுக்கு கண்வல நரி வெருட்டுறத்தப்போல சிரிச்சி சிரிச்சி நிற்பானுகள். குமரிகளக்கண்டா இன்னும் நிறையவே “அசடு” வழியும். “சந்திரமண்டலத்தில் குண்டு வைத்து விட்டு இருவர் தப்பியோட்டம்” செய்தி (வதந்தி) வந்தால் அன்று அனைத்து பஸ் பயணிகளும் சம்பல்தான். எல்லோரையும் விழுங்கி ஏவற விடுற மாதிரித்தான் பாப்பானுகள். அன்று தான், அடையாள அட்டை

ஒவ்வொருவருக்கும் இருப்பது பற்றியும், அதில் இலக்கங்களும், முகவரிகள், தந்தைபெயர் இருப்பது பற்றியும் நினைவுக்கு வந்தவர்களாய் கேட்பார்கள். பேக்கிலுள்ள

காலுறையிலிருந்து தொப்பிவரைக்குமான காரணம் சொல்ல வேண்டும். இக்காரணங்களெல்லாம் கூடுதலாக விளவப்படுவது பெண்களிடம். அதுவும் அவர்களுடைய உள்ளாடை பற்றி அறிய, இப்படியான காரணங்கள் சொல்ல வேண்டிய பயணங்கள்தான். இப்பொழுதுகளில் தொடர்ந்து இருந்து வர பின்புறவருத்தமும் எரிச்சலும் இருக்காது. அடிக்கடி இறங்க வேண்டியதும், செக்கிற்கு துடிக்கும் நெஞ்சமும் கொண்ட மனக்கிலேசம் பிடித்த பயணங்கள். இறங்கிப்போவதும் பயந்து சாவதும் ஊருக்குள் இருக்கும் போதும் நடமாடித்திரியும் போதும், இசைவாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளாக இருப்பினும் பயணமென்பது நரகத்திற்கானது மாதிரியே இருக்கும்.

நானை பயணிப்பது என்ற முடிவெடுத்ததிலிருந்து நரக வேதனையே கனவாகவும், நடைமுறையாகவும் தெரியும். அழிபட்ட வரண்ட காட்டுப்பகுதியில் இறங்கி

பாசிபடிந்த உடுப்பை பார்க்க சந்தோசமென்பது உள்ளளவும் கிடைக்காது. அப்போது எப்படி மயிர்குத்திடும். தமிழனாய் பிறக்கும் போதே நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதிகளாக இவையெல்லாம் மாறிப்போன போது, தமிழனெல்லாம் புலியாகி வாகை சுருட்டி வைத்திருப்பது போல தட்டிப்பார்ப்பதும், நகங்கள் முளைத்து மடக்கி கிடப்பதை பார்க்க நிமிட்டுவதும், பெண்புலிக்கு முலையை தொட வயிற்றைத் தடவுவதும் நினைக்க சிரிப்பாய் வரும். நல்லவனாய் நடத்து முகமூடி போட்டு ஏமாற்றித் திரியும் மனிதர்கள் போலவும் எனது சிரிப்பை பார்த்து கேலி என்பதை மறந்து சந்தோசமாயிருக்குமென மயிர் நினைத்திருக்கலாம். விலாங்கு வாலைப் பார்த்து மீன் என ஏமாந்திருக்கலாம்.

சில வேளைகளில் இப்படியா இருந்திருக்கலாம். நெருப்புப்பொறி கக்கும் ஆயுதமும், தோட்டா நிரம்பிய மகசின்

மாதிரியே அர்த்தப்படுத்த முடியாமலேயே மயிர்கள் குத்திடுகின்றது. தரைமட்டமாகவோ மலைவழியாகவோ எல்லாப்பாதைகளிலும் இப்படித்தானிருக்கிறது.

பிரயாணமென்பது நரகவதையானாலும் தலைநகருக்கு வருவதும் இருப்பதும் என்பது உண்மையில் தலைநகருகின்ற மாநகரமாகவே உணரமுடிகின்றது. தடைப்பட்டது மொழி மட்டுமல்லாமல் பொட்டு, பூ என்று மீசை வரை தொடர்கிறது. அதோடு கறுப்பென்பதே அசம்பாவிதம்தான். தமிழனெல்லாம் கறுப்பாகவும், கறுப்பான தமிழனெல்லாம் புலியாகவும், புலிகளெல்லாம் கறுப்பாகவும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டதாகவே தெரிகிறது.

இதனாலேயே பல பேர் அமெரிக்காவையோ, கனடாவையோ நினைத்து தலைக்கு கலரடிப் பதும் முடியாவிட்டால் மொட்டையடிப்பதும் நிகழ வேண்டியுள்ளது. தலையும் தோலும் வெள்ளையாக, கலராக ஆனால் கறுப்பாக

நரகமும், அதை நோக்கியும்

திசுரா

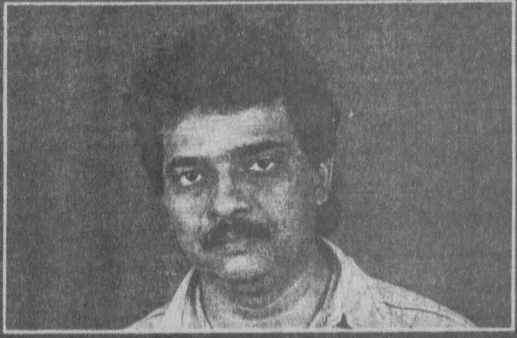

நடக்கும் போதும், வெயில் குட்டில் பஸ்க்குள் கிடந்து அவியும் போதும், இராவண பரம்பரை உச்சந்தலையிலிருந்து பாதம் வரை தட்டிப்பார்க்கும் போதும், சைவக்கடைகளில் தொங்கக்கண்ட நரக வேதனைப்படங்களே, இமைக்குட்புறம் ஒட்டுப்பட்டிருக்கும், நெருப்புத்தணலில் இழுபட்டுப் போவது போலவும், வெந்நீர் அண்டாக்குள் கிடந்து அவிவதாயும், யானைப்பாகன் வைத்திருக்கும் ஈட்டியாலோ அல்லது குலாயுத்தாலோ குத்தி எடுப்பது போல இருப்பதாய் மனது நரக வேதனைப்பற்றி நடைமுறையை சுட்டிக்காட்டும். இவ்வேளைகளில் மயிர்கள் குத்திட்டு ஈட்டியாய் நிற்கும். இதுதான் ஏனென்று புரிவதில்லை. மயிர்கள் சிலிர்ப்பதென்பது குளிராகவோ, சந்தோசமாகவோ இருக்க வேண்டும். எதனால் என்பதுதான் பிடிபடாமல் நழுவுகின்றது. சந்தோசத்தாலாக இருக்காது.

பெட்டியையோ அல்லது நீண்ட பட்டியலில் திணிக்கப்பட்ட சன்னங்களையும், இடுப்பில் கிடக்கும் கிரணற்றுக்களையும் பார்க்கும் போது குளிர்ச்சி என்பது நெருக்கிக்கூட இருக்காது.

இவைகளெல்லாம் என்ன நொண்டிக்கார ஹனிபா காக்கா பீப்பி அடிச்சி விக்ரிக்ர ஐஸ்பழமாக இருந்திருந்தால் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். உயிர் போக்கிகளான குண்டுகளையும், AKக்களையும் காணும்போதெல்லாம் ஆத்திரத்தாலோ, பயத்தாலோ உடல் வெப்பமேறித்தான் போகும். யூரியா கையில் பட்டு குளிர்வது போல உள்ளம் வெப்பத்தில் குமுற அகவெப்பத்தாக்கமாக வெயில் குளிர்ந்து மயிர்கள் சிலிர்த்திருக்கலாம். இப்படித்தான் வெளியில் இருப்பவைதான் எல்லோர்க்கும் தேவை. வெளியே குளிர்ச்சியும் உள்ளே குமுறலும் தானே இயற்கையின் நியதியாய்ப் போனது. இப்போதைய பயணங்களில் இது

இல்லாமல் போனாலும் பயணமும், எங்கோ தொலைவிலிருந்து வரப்போகும் எதிர்காலமும் இருட்டி கறுப்பாக தெரிகிறது. வாக்குகளுக்கு வாங்கி வந்த விளக்கும் ஒளி இல்லத்துப் போய் கறுப்பைத்தான் பீச்சியடிக்கிறது. அதுவும் சில கணங்களுக்கு வெள்ளையாய்த் தெரிந்தாலும் மறுகணம் கரும்பச்சை, காக்கி, கறுப்பு என பூதாசுரமாக தெரிகிறது. கழுத்தை திருகுகிறது கால் கை உதறியடித்துக்கொண்டாலும் முழி பிதுங்குகின்றது. நாக்கு தள்ளுகின்றது. இன்னமும் இன்னமும் கழுத்து நெரிபட்டே குரல்வளை உடைகிறது. இப்படியே பயணங்களும், நரகங்களும் தொடர்கிறது...

DESADANAM

(JOURNEY TO WISDOM)

A conflict of interests between loyalty to the family and commitment to the religious tradition is a rare, but painful experience.

A film by : JAYARAJ

கே.எஸ்.சிவகுமார்

வணிகப்பட நெறியாள்கையி லிருந்து, கலைமெருகுப்படங்களை உருவாக்குவதில் வளர்ச்சி பெற்றவர் மலையாள நெறியாளர் ஜெயராஜ். இவருடைய புதிய படமான தேஸாதனம் (மெய்ஞ்ஞானத்தை நோக்கி) திருவனந்தபுரம், அனைத்துலகத்திரைப்படவிழாவிலே கடந்த ஜனவரியில் காண்பிக்கப்பட்டது.

இவர் தொழிலால் ஒரு மின்மப் பொறியியலாளர். பரதன் என்ற மலையாளத் திரைப்பட நெறியாளரிடம் பயிற்சி பெற்றவர். இவருடைய முதலாவது படம் 'குடும்ப சமேதம்' கர்நாடக இசையின் மகத்துவத்தை விளக்கும் 'சொப்பனம்' மற்றும் 'பைத்ருகம்' ஆகியன இவருக்குப் பாராட்டைக் கொடுத்த படங்கள் என்கின்றனர் மலையாளத் திரைப்பட விமர்ச

நல்ல திரைப்படத்துக்கு உதாரணம்: 'தேஸாதனம்'

கர்கள். நெறியாளரின் பார்வையில் தேஸாதனம் என்ன கூறுகிறது? "மெய்ப்பொருள் அல்லது மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தேடும் ஒரு யாத்திரையைத் தான் தேஸாதனம் என்ற சொல்லுக்கு இது ஒர் இந்திய மரபு. பல சமய நாயன்மார்களும், மதபோதகர்களும் இந்த மரபைப் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். ஆயினும், இறைவனுக்கு அல்லது மனுக்குலத்திற்குப் பணி செய்யும் பொருட்டு, குடும்ப பாசத்தைத் துறந்து வெளியேறும் பாங்கு, அக்குடும்பத்தினருக்கே பெருந்துயரும், வதையும் ஏற்படுத்தும் ஒரு கிரியை மார்க்கமாகும். முரபூர்த்தியான நம்பிக்கைகளில் ஊறித்திளைத்த குடும்பத்தினரின் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையை எனது படம் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. காலங்காலமாய் ஒடிச்செல்லும் ஒர் நதி நிலை. பொங்கிப்பெருகும் அந்த நதியை அண்மித்தே எனது படம் பிடிக்கப்பட்டது. ஆயினும் ஒடும்நதியை அண்டியுள்ள குக்கிராமத்தின் வாழ் நிலை உறைந்து விட்டதைப்படம் காட்டுகிறது." இப்படத்தின் கதைப்போக்கு எப்படிச் செல்கிறது? சங்கரன் விட்டுத் தலைவன். அவன் மகன் பெயர் பச்சு. கோயில் பூசாரி. கிருஷ்ணன் சங்கரனின் நண்பர். கிருஷ்ணன் மகள் தேத்தியும், பச்சுவும் இளம்பாலகர்கள். நட்புறவு கொண்டவர்கள். பச்சு அத்திறமை வாய்ந்த ஒரு சிறுவன். அவன் பெற்றோருக்கு அவன் இன்னமும் ஒரு 'உன்னி' (பிள்ளை)தான். கிராமத்திலுள்ள கடவள்ளர் ஆலயத்தில் ஒரு சமயப்பீடச்சைநடத்தப் படுகிறது. இளம் வயதிலேயே வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்தவன் இந்தப் பாலகன். சமயக்குரவர்கள் பச்சுவின் அறிவுத்தீட்சணயத்தைக் கண்டு கேட்டு வியந்து பாராட்டுகின்றனர். அவன் பெற்றோரும் பாட்டனாரும் இறும்பூதெய்துகின்றனர். இறைவனின் அனுக்கிரகமே இந்தக்கொடை எனப் பாரம்பரியத்தில் ஊறித்திளைத்த பாட்டனார்

கருதுகிறார். கிராமத்தில் ஒர் ஆச்சிரமம். அதன் தலைவர் 'ஸ்வாமியூப்பில்ஸ்' அவருக்கு நிறைய வயதாகிவிட்டது. ஆச்சிரமத்தின் தலைமைப் பீடத்திற்கு ஒருவரை அவர்தேடுகிறார். பச்சுவின் சாதகத்தைப்பார்த்தபோது அவனே தன்னைத் தொடர்ந்து பீடாதிபதியாக வேண்டுமெனச் சங்கல்பம் கொள்கிறார். பச்சுவின் பாட்டனார் ஸ்வாமியின் விருப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோதிலும், தந்தையான சங்கரனுக்கு எந்தவித முடிவும் எடுக்க முடியவில்லை. தாய்க்கு முற்றாகவே விருப்பமில்லை. ஏனைய உறவினருக்கும் அவ்வாறே. குடும்பத்தினர் மத்தியில் பெருந்துயர். பாரம்பரிய பயன்மதிப்புகள் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்கும் குடும்பப் பற்றுக்காரணமாக எழும் உணர்வுகளைக் குடும்பமீட்டையிடப்போராட்டம். இந்தத்துன்பீற்று நாடகத்தில் சம்பந்தப்படும் அனைவருமே செய்வதறியாது தத்தளிக்கின்றனர். இதற்கிடையில் செய்தி கேட்டு பத்தியும் மரியாதையும் காரணமாக பச்சுவின் பால்ய நண்பர்களும், ஊராரும் அவனைத் தூர நின்று தரிசிக்கத் தொடங்குகின்றனர். ஈற்றில் பந்த பாசத்தைவிட பத்தி சம்பந்தமான நம்பிக்கைகள் மேலெழுகின்றன. பெற்றதாயே பச்சுவை ஆஷ்ரமத்திற்கு அனுப்ப முன் வருகிறார். வேண்டாவெறுப்பாக பச்சு ஆச்சிரமத்திற்குச் செல்கிறான். சமயக்கிரியைகள் தொடர்கின்றன. தம் பெற்றோர்கள் உயிருடன் இருக்கும் போதே இறந்து விட்டனர் என்று நினைக்கும்படி பச்சுவிடம் கேட்கப் படுகிறது. கிரியைகளில் ஒன்று மடிப்பிச்சைக்கேட்டல். பச்சுவும் தன் தாய்தந்தையிடம் பிச்சைக்கேட்கும் பொழுது, ஆச்சிரமத் தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் பாத பூசைசெய்து அவன் ஆசிரியைப் பெறுகின்றனர். ஆச்சிரமத்தில் அவனுக்குக் கடும் சோதனை. சில நாட்களில் அவனுக்குப் பொறுக்க இயலாது இருக்கிறது. பச்சு தன் வீடு நோக்கி ஒடுகிறான்.

றான். ஆயினும் அவன் பெற்றோர் அவனை ஏற்க மறுக்கின்றனர். சுவாமிக்கு வீடு ஏதும் இல்லை என்கிறார்கள். பச்சுவுக்கு மனக்குழப்பம். இதுவே படத்தின் கதைப்போக்கு. இன்றைய உலோகாயத் உலகில், இக்கதை நீட்டும் பரிமாணங்கள் நம் மில் பலருக்கு எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்பது சுவாரஸ்யமாக ஆராயவேண்டிய ஒரு கேள்வி. ஆயினும், திரைப்படம் என்ற முறையில் தேஸாதனம் என்னைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டது. "ஸ்ரீகுமார் அருக்குட்டி" என்பவர் எழுதிய கதைக்குத் திரைநாடகம் எழுதியவர் மாதம் புகுஞ்சுக்குடன் என்பவர். இப்படத்தின் வியத்தகு அம்சங்கள்: கலைத்துவமான, அலட்டிக்கொள்ளாத அசையும் படிமங்களை உள்ளடக்கும் ஒளியமைப்பும், படப்பிடிப்பும், நாட்கள் கன்னூரின் கலை நிர்மானம், மொஹன் சித்தாராவின் மயக்கும் மெல்லிசை, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இரட்டையர் பி.லெனின் வி.டி.விஜயன் ஆகியோரின் பத்தொகுப்பு வண்ணம். இத்துளை நிறைவுகளுடன் நெறியாளர் ஜெயராஜின் பங்களிப்பு, அமைதியான நதியின் நீரோட்டம் போல செல்கிறது. விஜயராகவன், மாஸ்டர் குமார், மினி நாயர், உன்னி கிருஷ்ணன் நம்பூத்திரி ஆகியோர் நடிப்பு அடக்கமாய் வெளிப்படுத்தப் படுகிறது. குறிப்பாக பாட்டனாராக வரும் உன்னிகிருஷ்ணன் நம்பூத்திரி ஒரு யாழ்ப்பாண முதியவர் போன்றே தேற்றமும் இயக்கமும் கொண்ட ஒருவராகத் தோன்றி எம்மனைக்கவருகிறார். நல்ல 'திரைப்படம்' என்பதற்கு தேஸாதனம் என்ற இந்த மலையாளப்படத்தையும் நாம் உதாரணங்காட்டலாம். "குறைந்த முதலீட்டின், பெரும்பாலும் இயற்கை ஒளியைப் பயன்படுத்தி, முன்பின் அறிந்திராத நடிப்பு/நடிகையிரைக் கொண்டு நான் எடுத்த இந்தப் படம் ஜனரஞ்சக ரீதியிலும் வெற்றி பெற்றுள்ளது" என்று ஜெயராஜ் கூறினார்.

1996 இல் ஈழத்து

12 -> விரல் விட்டு குறிப்பிடக்கூடிய அளவே இருந்து வருகிறது. தமிழில் உலகத் தரத்திற்கு ஒப்பான நாவல்கள் வெளிவரவில்லை என போராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் உரத்துச் சொல்லும் இன்றைய தமிழ் நாவல் இலக்கியச் சூழலில் 1996ம் ஆண்டு 5 நாவல்கள் வந்திருக்கின்றன - ஆனால் மூன்று எழுத்தாளர்களே நாவல் எழுதியுள்ளனர். சோ. ராமேஸ்வரன் அவர்கள் மூன்று நாவல்களை 1996 இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். மூத்த எழுத்தாளரான வ. அ. இராசரெத்தினம் கடந்த ஆண்டில் நாவல் இலக்கிய முயற்சியில் இறங்கி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சந்தானம் சத்தியானந்தனின் மூடுபனி, வ. அ. இராசரத்தினத்தின் மன்னிற் சமைந்த மனிதர்கள், சோ. ராமேஸ்வரனின் வடக்கும், தெற்கும், சத்தியங்கள் சமாதியாவதில்லை, இன்றல்ல நாளை கல்யாணம், தியிலை மகாலிங்கத்தின் அவனுக்குத் தெரியும் என்பன அந்த ஐந்து நாவல்களாகும்.

புதியவர்களின் வரவு அதிகரித்து இருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. நமது கவிதை உலகுக்கு ஏல்வே அறிமுகமான சோலைக்கிளி, அகளைங்கள், ஜின்னாஹ், ஐபார், அறபாத்தவிர்த்து இன்னும் பல புதிய முகங்கள் வெளிப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. 1996ம் ஆண்டில் ஒன்பது கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. சோலைக்கிளியின் பனியில் மொழி எழுதி, அகளைங்களின் அகளைங்கள் கவிதைகள், எம். எஸ். எம். ஹமீதின் சங்கமம், எம். ராமச்சந்திரனின் தேயிலைத்தோட்ட மக்கள் பாடல்கள், அறபாத்தின் எரிநெருப்பிலிருந்து ஜின்னா ஷெரிபுத்தீனின் புனித பூமியிலே, இப்பால் அலியின் முற்றத்திற்கு வாருங்கள், ஷாஜஹானின் மக்கத்து மலரே, அப்துல் கஹ்ஹாரின் கஹ் கார் கவிதைகள் ஜபானின் தரப்பட்டுள்ள அவகாசம் என்பனவாகும்.

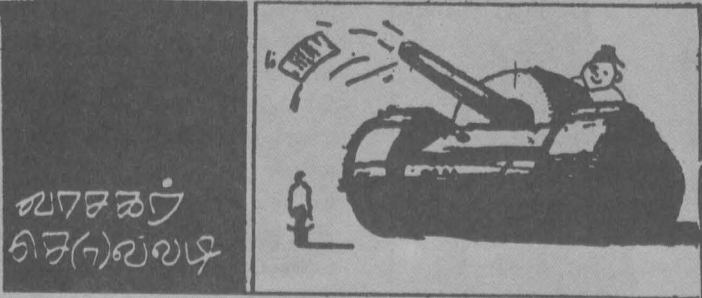
3. கவிதை

ஈழத்துக் கவிதைச் சூழலில்

கடந்த ஆண்டு இரண்டு புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருந்தாலும் அவரது - உலகநாடக அரங்கு என்ற புத்தகம் நாடகம் என்ற பிரிவில் சேர்க்கப்படாமல் தமிழ் மொழி இலக்கியம் சார்ந்த பிற நூல்களுக்குள் அடங்குகிறது. அருணா செல்லத்துரையின் நந்தி உடையார், செல்வவேலின் ஈரமுள்ள காவோலைகள், பாலசுகுமாரின் குர்ப்பணகை, இடது கை வாங்கிய இராணவ தனுக, மொஹி உன் ராஜாவின் யாழூர் ராகம், க. செல்லத்தம்பியின் நீறுபூத்த நெருப்பு, ந. சந்திரம் பிள்ளையின் நாடகம் எழுதுவது எப்படி என்ற ஆறு புத்தகங்களும் அடங்கும். மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம் பிறமொழி இலக்கியங்களை தமிழுக்கு கொண்டுவரும் முயற்சி ஈழத்தில் மிக அரிதாகவே காணப்படுகிறது. இம் முயற்சியில் ஈழத்தைச் சேர்ந்த கே. கணேஷ், கலாநிதி எம். ஏ. டி. மான், ஏ. ஜே. கனகரட்ன சி. வி. வேலுப்பிள்ளை இன்னும் பலர் கடந்த காலங்களில் பங்களிப்பாற்றியுள்ளனர். கடந்த ஆண்டில் மூன்று மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் மட்டுமே தமிழ் இலக்கியத்தில் நடந்திருக்கின்றன. பண்ணாமத்து கவிராயரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட

பிறமொழிக் கவிதைகள் அடங்கிய காற்றின் மெளனம், கவிதைத் தொகுதி, த. கனகரத்தினத்தால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தாய்லாந்து நாட்டார் கதைகள், த. தர்ம குலசிங்கத்தால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தாய் என்பனவாகும். 6. தமிழ் மொழி இலக்கியம் சார்ந்த நூல்கள் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு இன்று விரிந்து தேலும் ஆய்வும் நிறைந்த ஒரு அகலித்த பாதையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் எம்மவர்கள் எதைப்பற்றியும் அதிகம் ஆராய்வதில்லை, பேசுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாக இன்று எழுப்பப்படுவதை காண்கிறோம். எழுத்தாளர்கள் என்றால் தங்களை சிறுகதை, கவிதை, என்ற குறுகிய வட்டத்தினுள் மட்டும் உட்படுத்திக்கொண்டிருப்பதானது - ஒரு ஆரோக்கியமான பார்வை வழியில்லை என்பது தெளிவானது - இந்த வகையில் கடந்த ஆண்டு தேடல், ஆய்வுகளின் வழிவந்த பதினான்கு நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. பெ. முத்துலிங்கத்தின் எழுதாத வரலாறு, கே. எஸ். சிவகுமாரனின் திரளாய்வுப் பார்வைகள், அ. ஸ. அப்துல் ஸமதுவின் இஸ்லாமிய

இலக்கிய நோக்கு, கலாநிதி காரை சுந்தரம்பிள்ளையின் நடிக மணி வி. வி. வைரமுத்துவின் வாழ்வும் அரங்கும், சி. எம். ஏ. அமீனின் முஸ்லிம்கள் வளர்த்த அழகிய கலைகள், பரமநாதனின் நவநாத சித்தர், ஷர்புன்னியாவின் கிராமிய மனம், சி. சிவஞான சந்தரத்தின் தமிழ் தங்கைக்கு, ஏ. இப்பாலின் இலக்கிய ஊற்று, கு. சோமசுந்தரத்தின் நல்வாழ்விற்றிய நடைமுறை சிந்தனைகள், புலவர் த. கனகரத்தினத்தின் தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய உறவு, யோகபாலாவின் மகிழ்ச்சியின் இரகசியம், பாலசுகுமாரின் உலக நாடக அரங்கு என்பனவாகும். 7. சிறுவர் இலக்கியம் மூ. சி. ஸ்ரீனித்தம்பியின் சிறுவர்களுக்கான பிறநாட்டுக் கதைகள், வ. செல்லையாவின் செயா உலகத்துக் கதைகள், ந. தர்மலிங்கத்தின் பிள்ளைப்பாபூக்கள் ருபராணி ஜோசப்பின் ஏணியும் தோணியும், ச. அருளானந்தத்தின் காகமும் தம்பியும், ஒ. கே. குணநாதனின் மாயக்கிழவி, செ. யோகநாதனின் மந்திரமா தந்திரமா என்ற எழுபத்தாறு சிறுவர் இலக்கிய பிரிவினுள் கடந்த ஆண்டு வெளிவந்திருக்கின்றன.

தனிமனிதனா? சூழலா?

மு. பொ., "கவிதைப்போக்கு தனிமனிதர்களால் அல்லாமல் சமூகத்தால் தான் தோன்றும்" என்று நான் கூறியதன் காரணமாக 'இன்னும் சில தசாப்தங்களில் இந்தப் புதிய பரிமாணங்களும் சாதனைகளும் யாரும் கவனிப்பாரா? போகவே கூடும்' என்று கருத்தை நாம் நினைவிலிருந்து வது பயனுள்ளது" என்ற கருத்தை முன் வைக்க உரிமையற்றவராகின்றேன் என்று கூறியுள்ளார். (சரிநிகர் 119) இது மட்டுமன்றி மாக்ஸிய சித்தாந்தமே கூட எனது முன்னைய கூற்றின் படி உருவானதற்கு இடமிராது போயிருக்கவேண்டும் என்பது அவரது வாதம். மாக்ஸியம் மாக்ஸ் என்ற தனிமனிதரது ஆக்கம் மட்டுமே என்ற பார்வையை நாம் ஏற்றால், மு. பொ. கூற்று நியாயமானதாகலாம். இயேசு, புத்தர், முகம்மது நபி போன்றோர் கூட அவர்களது வரலாற்றுச் சூழலின் விளைவாகவே அவரவர்களுக்குரிய சிந்தனைப் போக்குகளை முன்வைக்க இயலு

மாயிற்று. தனிமனிதர்களது சிறப்பான பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை நான் மறுக்கவில்லை. ஆயினும் எப்பங்களிப்பும் ஒரு வரலாற்றுப் போக்காகவோ இலக்கியப் போக்காகவோ பரிணமிக்கத் தனிமனித 'சாதனையை' விட முக்கியமானது அது நிகழும் வரலாற்றுச் சூழல். மாஓ, 1960களில், இன்னும் சில தசாப்தங்களில் மாக்ஸ் உட்பட நாமெல்லாம் சொன்ன விஷயங்கள் மிக அற்பமானவையாகத் தோன்றலாம் என்ற கருத்துப்பட்டக் கூறியிருந்தது நினைவிலிருந்ததற்கு தனிமனிதர்களின் அமானுஷ்ய ஆற்றல் சார்ந்தே உலகம் முன்னேறுகிறது என்று கருதுகிற ஒரு போக்கு இன்னமும் உள்ளது. இனியும் இருக்கும். இது மனித இருப்பையும் சமூக இருப்பையும் இணைத்துக் கருத இயலாமையின் விளைவென்றே தோன்றுகிறது.

சிவசேகரம்
லண்டன்

எனது கவிதை!

'சரிநிகர்' இதழ் 120ல் வடிவேல் இன்பமோகன் எழுதிய 'மட்டக்களப்பு பெண்கள் இலக்கை நோக்கி...' என்ற கண்ணோட்டத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு தவறைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். பெண்கள் அமைப்புகள் 1997இற்குரிய உலகப் பெண்கள் தின நிகழ்ச்சிகளை மட்டுநகர் கலாசாலையில் நடத்தி முடித்தன. இந்நிகழ்வில், கவிதா எனும் அம்சமும் புகுத்தப்பட்டிருந்தது. இக் கவிதா நிகழ்வில், அகிலேஸ் வரி என்பவரால் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை எனது கவிதையாகும். அன்றைய நிகழ்வில் கூட, அகிலேஸ் வரி, 'இது கல்முனை றில்லியூ முறம்மத் நபீல் எழுதிய கவிதை' என சிலாசித்து விட்டுத் தான் இக்கவிதையை வாசித்தார். ஆனால், மேலுள்ள கண்ணோட்டத்தை எழுதியவர் 'அகிலேஸ் வரி தனது கவிதையின் மூலம்

"எந்தப் பறவை பெண் விடுதலை பற்றி புத்தகம் வெளியிட்டது.

எந்தப் புல்

பாலியல் வல்லுறவால்

கோட்டுக்குப் போனது"

என்று மனித சமூகத்திற்கே சொந்தமான இவ்வாக்கப் பாகுபாட்டை கேள்விக்குட்படுத்தினார்' என எழுதிச் செல்கின்றார். மேலுள்ள கவிதை எனது கவிதை என்பதற்கு ஆதாரமாக, பின்வரும் விடயத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன். அண்மையில், 'பாதுக்கை' எனும் இடத்தில் 'பால்நிலை அபிவிருத்தி' கருத்தரங்கில் என்னால் எழுதி வாசிக்கப்பட்ட கவிதை அதுவாகும். இக்கவிதையை நான் அன்றே எழுதி வாசித்ததை இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு கருத்துரை வழங்கிய சுல்பிகா இல்லமாயில் அவர்களும் அறிவார்கள்.

-றிஸ்வியூ முறம்மத் நபீல்
கல்முனை - 6

இனவாத ஒடுக்கமா?

முதல் பிரதேச செயலாளர் ஏ. நடராசா அவர்கள் முகாமைத்துவ பயிற்சி ஒன்றுக்காக மூன்று மாத கால விடுமுறையில் இலங்கை அபிவிருத்தி நிருவாக நிறுவகத்திற்கு (SLIDA) கடந்த மேமாதம் 07ம் திகதி சென்றுள்ளார். ஆனால் முதல் பிரதேச செயலகத்தில் உதவி பிரதேச செயலாளராக கடமை யாற்றும் எம். ஏ. எம். நியாஸ் அவர்களுக்கு பதில் பிரதேச செயலாளர் நியமனத்தை வழங்காமல், முதலிரிவிருந்து 18 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் ஈச்சிலம்பத்தை உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியா

லயத்தில் உதவி அரசாங்க அதிபராக கடமையாற்றும் சிங்கராயர் அவர்களுக்கு பதில் பிரதேச செயலாளர் நியமனத்தை அரசாங்க அதிபரின் சிபாரிசுடன் வழங்கியுள்ளார். சிங்கராயரும், நியாஸும் ஒரே திகதியில் இலங்கை நிர்வாக சேவைக்கு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களாவர். மேலும் ஈச்சிலம்பத்தை இன்னும் பிரதேச செயலகமாக தரமுயர்த்தப்படவில்லை. திணைக்களத்தலைவர் விடுமுறையில் செல்லும் போது பதில் கடமை பொறுப்புக்களை கொடுத்து விட்டுச் செல்லவே பொதுவான நடைமுறை

புத்தகம் போடலியோ புத்தகம்!

நமது நாட்டில் இலக்கியத்தை மூல தனமாக வைத்து பிழைப்பு நடத்தக் கூடியவர்கள் தான் அதிகம். இற்றைக்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன் தினகரன் பத்திரிகையில் ஒரு விளம்பரம். 'இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம். ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தால் போதும், நீங்களும் தொகுதி போடலாம்', என்ற ஆர்ப்பாட்டமான விளம்பரத்தை படித்து விட்டு, ஆக்கங்களையும், ஆயிரங்களையும் அனுப்பியவர்கள் அதிகமுண்டு. 'பலப்பிட்டிய' என்னுமிடத்தில் வசிக்கும் அருஸ் என்பவரால் அந்த விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. கவர்ச்சிகரமான விளம்பரத்தை படித்து விட்டு, நமது கவிதைகளையும் தொகுப்பில் கொணர்ந்தால் என்ன என்ற உதிப்பும் எனக்கு. ஆக்கங்களுடன் ஒரு 'மயிலு' மணியோடும் மூலம் அனுப்பிவைத்தேன். நான் கொழும்புக்கு அண்மையில் இருப்பதால் என்னை நேரடியாக சந்திக்க ஆவல் கொண்டுள்ளதாக அருஸ் எழுதினார். சென்றேன். எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் தியாக செம்மலை சந்திக்க யாருக்

குத்தான் ஆவல் எழுது. என்னைப் போல், நிறைய இளம் எழுத்தாளர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு, ஆக்கங்களையும், ஆயிரங்களையும் அனுப்பியிருந்தனர். பேருவளை ஜாமி ஆ நளீமிய்யா கலாபீட்டத்தின் சிரேஷ்ட மாணவர்களும், கல்வியியல் தொடர்பான நூலொன்றுக்கு அருஸிடம் அச்சாரம் கொடுத்துள்ளதையும், பின்பு அறிந்து, எதிர்பாராத விதமாக பலப்பிட்டியில் அவர்களை சந்திக்க நேர்ந்தபோது 6000 ரூபாய்க்கள் வரை அருஸிடம் கொடுத்துள்ளதாகவும், இன்னும் வேலைகள் முடியவில்லை என்றும் கூறி அலுத்துக்கொண்டனர். அண்மையில் கடித மூலம் தொடர்பு கொண்டு கேட்டபோது 'எங்கள் முயற்சிகளையும், பணத்தையும் அருஸ் வீணாக்கி விட்டார். புத்தகக்கதை, ஒரு 'பேய்க்காட்டிலே' என்றனர். அதுபோல, என்னுடன் நெருங்கிய எழுத்தாள நண்பர்களிடம் இதுபற்றி கதைத்த ஒரு சமயம், அவர்களும் அருஸின் விளம்பரத்தில் மயங்கி அள்ளிக்கொடுத்து விட்டு, வெளியே சொல்ல வெட்கப்படுவதை உணர்ந்தேன்; ஆயிரங்களையும், ஆக்கங்களையும் பெற்று

ஏப்பமிட்ட அருஸ், தற்போது இன்னுமொரு புரட்டில் ஈடுபட்டுள்ளதாக தகவல். அதாவது, அவர் ஆரம்பித்த நிறுவனம் போன்ற, 'ஜும் ஆ' என்ற இவ்வாறிய பத்திரிகை வளர்ச்சிக்கு, ஆண்டு, ஆயுள், சந்தாசேகரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளதாக, அறியக்கிடைத்தது. எனவே, தமிழ் பேசும் நெஞ்சங்களே, இந்த அருஸின் நிதி திரட்டல் பற்றி மிக விழிப்பாக இருப்பதுடன், இவர் பற்றிய திருகு தாளங்களை பிறருக்கும் அம்பலப்படுத்தி காப்பதும் நமது கடமையே! குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களை இவர் வளைத்துப்போட்டு, பணம் கறப்பதை தொழிலாகக் கொண்டவர், என்பதற்கு நிறைய சான்றுகள் உள். எனவே நான் உட்பட இதர எழுத்தாள சகோதரர்களின் பணத்துக்கு அருஸ் என்ன சாட்டுக்களை கூறப்போகிறார் என்பதையாவது தெரியப்படுத்துவாரா?

எஸ். எச். அறபாத்
ஓட்டமாவடி

லிங்கநகர் - தொடரும் நெருக்கடிகள்!

திருகோணமலை லிங்கநகர் பற்றி செய்திக் கட்டுரைகளும் முந்நாள் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக மனித உரிமைகள் குழுவின் அறிக்கைகளும், உண்ணா விரதப்போராட்டம் பற்றிய செய்திகளும் சரிநிகரில் தொடர்ந்து வெளிவந்தமை வாசகர்கள் அறிந்ததே. லிங்கநகரில் கடந்த 96. ஒக் 16ஆம் திகதி தொடக்கம் இராணுவ தடையரண் நிறுவப்பட்டதில் இருந்து இராணுவத்தினரால் மின்சார வினியோகம், நீர் வினியோகம் வாசனப்போக்குவரத்து, கடைகளுக்குரிய அத்தியவசியப்பொருட்கள், திருமண விழா, பிறந்தநாள் விழா, பூப்புளித நீராட்டு விழா, நாகபூசணி அம்மன் கோயில் வழிபாடு, உறவினர்கள் நண்பர்கள் வந்து போவது தங்கிநிற்பது, பார்ப்பது இவைகள் அனைத்துமே தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இறந்த வீட்டுக் கூரை வேய்தல், தகரம், சிமென்ட், மண், கல், வீட்டுத்தளபாடங்கள் கொண்டு செல்லல் வீடு திருத்தம், காணி துப்பரவாக்கல், வேலியமைத்தல் அனைத்தும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. கிராம சேவையாளர், மின்சார சபையினர், வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையினர், நீர் வழங்கல் வடிகாலமைப்பு சபையினர், அரசி

யல் கட்சிப்பிரமுகர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று பார்வையிடுவது கூட தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆக, இம்மக்கள் உண்ணுவதும் உறங்குவதும் மட்டும் தடை செய்யப்படவில்லை. ஏற்கெனவே 40 குடும்பங்களை இராணுவத்தினர் பலாத்காரமாக வெளியேற்றி அக்குடியிருப்புப் பகுதியையும் நாகபூசணி அம்மன் கோயிலையும் சேர்த்து யாரும் உட்புக முடியாத படி வேலியமைத்துள்ளனர். அவ்வேலியில் இருந்து சுமார் ஒரு கிலோமீட்டர் முன்னாகராஜன் கடை என்ற இடத்தில் இராணுவத்தினர் தடையரண் போட்டுள்ளனர். இப்பகுதியில் இன்னும் 250க்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. இவர்கள் தங்களுடைய மோட்டார் சைக்கிள்களைக்கூட வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்ல முடியாது தடை போட்டுள்ளனர். இம்மக்களின் வீட்டுக் கூரைகள் எல்லாம் இறந்து வானம் தெரிகின்றது. வெய்யில் கூட வீட்டுக்குள் விழுகிறது மழையில் நனைவதும் வெய்யிலில் காய்வதும் தவிர வேறு வழியில்லை. இதனால் தொற்று நோய்கள் பரவுகின்றன. இம்மக்களின் நிலைமையை மனித உரிமை அமைப்புக்காளாவது கவனத்தில் எடுத்து அடிப்படை மனித உரிமைகளையாவது

பெற்றுக்கொடுக்க முடியாதா? இம் மக்கள் மீது உளவியல், உடலியல் ரீதியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி விரக்திநிலைக்குத் தள்ளி அம்மக்களை அங்கிருந்து மெல்ல மெல்ல வெளியேற்றுவதே இராணுவத்தின் நோக்கமாகும். திருகோணமலை நகரின் முதுகெலும்பாக விளங்கும் லிங்கநகர் தமிழர் குடியிருப்பு நிலம் இராணுவ உடைமையாகுவதை தமிழர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தடுக்க முடியாதா? அன்று கந்தளாய், சேருவில் (அல்லை) பதவியா (பாரதிபுரம்), மொறவேவா (பன்குளம்), வெலி ஓயா (மணலாறு) அம்பாறை, இன்று யாப்பாப்பட்டு, சப்புமல்புர, லிங்கநகர். அன்று அரசின் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களின் மூலம் தமிழர் நிலம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. இன்று இராணுவத்தினர் தமிழர் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து, விகாரை கட்டி பிக்குவை இருத்தி சூழுவ சிங்கள மக்களை குடியேற்று கிறார்கள். உண்மையில் லிங்கநகரில் இராணுவ முகாம் அமைப்பதற்கான நியாய பூர்வமான எந்தக்காரணங்களும் இல்லை. பிள்ளர்ன் பொயிண்ட் பாதுகாப்பு என்பதும், சுடுவீச்சு எல்லை என்பதும் இனவாதக் குறியின் ஆக்கிரமிப்பேயாகும்.

"நானம்"
திருமலை

புதிய களத்தில்

இதுவரை சரிநிகர் இதழ்கள் அரசியல், சமூக, கலாசார இலக்கிய விமர்சன கருத்துக்களையும், விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டு இருந்தது. இதழ் 121ல் சித்த - ஆயுர்வேத மருத்துவம் பற்றிய நேர்காணலை வெளியிட்ட தன் மூலம் புதியதொரு கருத்துப் பரிமாறலுக்கு வித்திட்டுள்ளது. இது வரவேற்கத்தக்கது. இது ஆக்கபூர்வமாகத் தொடரவேண்டும்.

இ. தர்மராஜா
திருமலை

அன்பான வாசகர்க்கு!

வாசகர்களிடமிருந்து நிறையவே கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்ற போதும் அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை நன்மையாகவும் எழுத்துத் தெளிவற்றவையாகவும் அமைந்து விடுகின்றன. கடிதம் எழுதும் வாசகர்களின் ஆர்வத்தை யும் அக்கறையையும் வரவேற்கும், அதே நேரம் கடிதங்களை முந்தனவு கருக்காமலும் தெளிவாகவும் எழுதி அனுப்புமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஆர்

